

Dziennik wychodzi co dzień rano wyjąwszy poniedziałki i dni następujące po świętach.
Dodatek miesięczny wychodzi z ostatnim dniem każdego miesiąca.
 w Krakowie w Państwie Austriackim (pocztą)
 rocznie złr. 20
 półrocznie " 10
 kwartalnie " 5
 miesięcznie " 2
Przedpłata na Dziennik "Czas" z "Dodatkiem"
 w Krakowie w Państwie Austriackim (pocztą)
 rocznie złr. 26
 półrocznie " 13
 kwartalnie " 7
 Na sam "Dodatek" prenumerować niemożna.

CZAS

Przyjmują się do umieszczenia w Inseratach:
 OGŁOSZENIA, ODEZWY, UWADOMIENIA, DONIESIENIA wszelkiego rodzaju, dotyczące się przemysłu, handlu, rolnictwa, sprzedaży, kupna, dzierżaw itp. za opłatą:
 wiersza drobnego za jednorazowe umieszczenie po 4 kr., za następne po 2 k.
 Do każdego inseratu załączone być winno 10kr. na opłatę stęplową za każdorazowe umieszczenie.
 Listy z pieniędzmi prenumera i inseratowemi przesyłane być winny franko do Biura Ekspedycji **Czasu**.
 Listy reklamacyjne nieopieczętowane nieulegają frankowaniu.
 Listy niefrankowane nieprzyjmują się.
 Numer pojedynczy dziennika kosztuje 5 kr.

Kraków 10 marca.

Barometrem politycznym sytuacji są konferencje paryskie; dopóki wiadomem nie będzie, że na konferencyach nadzieje pokojowe poszły w górę lub spadły, trudno się w sytuacji politycznej jakiegokolwiek spodziewać zmiany. Mowa cesarska z dnia 3 marca, ten główny wypadek ubiegłego tygodnia, dowiodła, że w konferencyach nie stanowiącym nie zaszło. Zdaje się, że od tego dnia odbyły się dwa posiedzenia: jedno 4go, drugie 6go b. m., ale tajemnica z góry zapowiedziana, bywa jak najściślej zachowywana; publiczność jest w zupełnej niewiadomości, nawet co do przedmiotu obrad. Pozostaje więc to tylko cośmy w przeszłym tygodniu wiedzieli; podpisanie przedugodnych punktów według protokołu wiedeńskiego z 1 lutego, co było konieczną formalnością dyplomatyczną, aby układy o pokój rozpoczęte być mogły, i loiczne następstwo rozpoczętych układów, zawieszenie broni ograniczone tylko do lądowej wojny, a mające trwać do 31go marca. Kwestya wojny i pokoju nie rozstrzygnięta, ale kres jej rozstrzygnięcia oznaczony jak się zdaje z końcem bieżącego miesiąca, bo wnioskować wolno, że przedłużenie zawieszenia broni uważanem być może za pewność zawartia pokoju, zwłaszcza jeżeliby przechodził termin, w którym pora roku pozwala rozpocząć kroki nieprzyjacielskie, np. 15go kwietnia.

Takie jest położenie rzeczy obrane ze wszystkich chwilowych domysłów i przewidywań. Do tego stosować się zdają wszystkie fakty i okoliczności: konferencje odbywają posiedzenia dość spieszenie, aby zapewne dyskusje wyczerpać i wykończyć zadanie przed upływem terminu zawieszenia broni; *Monitor* ogłasza jak zwykle powołanie kontyngensu z roku 1856; angielskie dzienniki donoszą o wysyłkach wojsk do Krymu; na Bałtyku flota sprzymierzona obserwacyjna posuwa się z blokadą o ile jej pozwalają ustępujące lody; w Rosyi o ile wiedzieć można, uzbrajanie nie ustaje, lubo w ogóle spodziewają się, że pokój zawartym zostanie.

Rzeczą godną wzmianki, że w nadziejach pokojowych wszyscy teraz rachują na Rosyę. Dzienniki angielskie *Times* i *Globe* zgadzają się z ogólną w Rosyi opinią. Zaręczano nam dawniej, że lord Palmerston mawiał: „jedynym pewnikiem w polityce obecnej może być tylko przekonanie, że Rosya nie ustąpi, chyba w ostatniej ostateczności.“ Podpisanie *ultimatum* zmieniło ten pewnik, i nie wiemy, czy naczelnik gabinetu W. Brytanii skłonił się do tego nowego aksjomatu, jaki słyszemy od 16go stycznia: „Rosya chce pokoju.“ Nie wchodzimy, czyli jak utrzymują jedni, ostateczność pochodząca z braku ludzi, wycieńczenia, trudności wewnętrznych wywołujących konieczność reform, ruchów chłopskich, które się ciągle objawiają, zgoła, czyli ostateczność pochodząca z poruszenia żywiołów społecznych, spowodowała Rosyę do zmiany swęj polityki; lub też jak twierdzą inni, czyli względę jedynie wyższego znaczenia i to politycznego, spowodowały ją do przyjęcia z całą energią nowego kierunku, któryby jej z czasem pozwolił zająć właściwe stanowisko w nowym systemacie równowagi, jaki z obecnego położenia wynikać musi, — ale to pewna, że jeżeli prawda jest, iż Rosya chce pokoju, to go otrzyma na konferencyach paryskich.

Wszakże tę chęć odstąpić dopiero mogą protokoły z konferencji. Żadna ważna kwestya, sądząc z wiadomych punktów *ultimatum*, nie staje Rosyi na zawadzie. Mocarstwa zachodnie z jak największą staranno-

ścią usunęły takowe z drogi. Rzecz cała zależy na kilku koncesjach: na granicy besarabskiej, której wytknięcie z powodu suchej i płańskiej przestrzeni, stawia sam państwom zachodnim pewne trudności, na przemienieniu Mikołajewa z portu wojennego na port handlowy, na niefortyfikowaniu wysp Alandzkich, na ustąpieniu z Karsu, na co z góry zapewne Rosya była przygotowana — i otoż wszystko, co dotąd na wierzch wyszło, a koncesye te w porównaniu z faktem że morze Czarne jest zneutralizowane, dla potęgi takiej jak rosyjska, wyglądają prawdziwie jak drobnotki.

Punkt czwarty dotyczący się chrześcian w Turcyi, punkt jeden po kwestyi morza Czarnego najważniejszy dla Rosyi, a może nawet i najpierwszy, rozstrzygnięty będzie podobno w ten sposób, że w przekonaniu rajasów wszystkie ofiary przez Rosyę w tej dwuletniej wojnie poniesione, rachowane będą jako ofiary uczynione w celu osiągnięcia dla nich swobod. Hatibumajon sułtański niewypada wcale na niekorzyść Rosyi... Lecz rozumowanie w tym przedmiocie byłoby przedwczesnem; chcieliśmy tylko dotknąć tej strony, aby udowodnić, że jeżeli Rosya chce pokoju, otrzyma go za pomocą koncesyj, które po podpisaniu *ultimatum* zadziwiać nie mogą; że żadnej wielkiej trudności, ani też żadnej żywotnej dla niej kwestyi nie spotka na drodze nowego kierunku polityki, jeżeli sobie takowy zamierzyła.

Korespondencya Czasu.

Wiedeń 8 marca.

z oświadczenia lorda Palmerstona i z objaśnieniami; ch przez *Independance Belge* przez dzienniki paryskie *le Nord* wypada, że w przeszłą niedzielę (2 marca) cały prawie świat został oszukany. Był to nowy Tatar i ta razą belgijski, który was podobnie jak pierwszy ani na chwilę nie oszukał. Ani na 3ciej konferencji, to jest 1 marca, ani dotąd, ani zapewne za dni kilkanaście, nie można było i niemożna będzie wątpić o pokoju lecz za pewny uważać go jeszcze niepodobna. Akt podpisany przez pełnomocników w d. 1 marca, nie jest *traktatem przedwstępnym*, lecz jest powtórzeniem protokołu wiedeńskiego z d. 1 lutego i warunków przyjętych przez Rosyę. Ta podstawa jest niewzruszoną i dostateczną do zrobienia stałego i dobrego pokoju. Lecz w artykułach owych pięciu są szczegóły, które muszą być przedmiotem dyskusji, czyli jak *Monitor* zapowiedział, przedmiotem negocjacji. Otóż konferencje w tym się znajdują teraz stadium. Odstąpienie części Besarabii jest przyjętem przez Rosyę; lecz granica wskazana w artykule 3 nie istnieje w naturze, ani też na kartach geograficznych, jak to dowiódł hr. Orłow. Potrzeba więc zgodzić się na inną. Rosya przyjęła, że nie będzie mieć arsenatów i portów wojennych na morzu Czarnem; lecz w artykule, który o tem traktuje, nie wymieniono portów oddalonych od brzegów morza jak n. p. Mikołajew, Wyspy Alandzkie, Kars, granice Turcyi azjatyckiej muszą być także przedmiotem negocjacji. Jedni powiadają że w nich Anglia, drudzy że Rosya musi ustąpić. Mnie się zdaje, że Rosya nie da powodów do zerwania konferencji, lecz nie wierzę żeby cesarz Napoleon wszystkich żądania Anglii uznał za swoje. W świecie dyplomatycznym jest mniemanie, że konferencje się przedłużą i że zawieszenie broni przedłużonem zostanie.

Przybył tu z depeszami z Paryża do Cesarza półkownik kawaler Löwenthal, którego żona liczy się do ozdób wysokiego paryskiego świata, wyjeżdża na dziś wieczorem z powrotem do Paryża. W rozmowach z półkownikiem Löwenthal, cesarz Napoleon mówił z wielkimi pochwałami o jen. baronie Hess i o wojsku austriackim.

Świat finansowy i przemysłowy jest tu w ciągłym i coraz żywszym ruchu. Galicya będzie miała dobrą sposobność wejść korzystnie w ten ruch. Bar. Haber, któremu Austria winna myśl i założenie *kredytu dla przemysłu*, otrzymał od rządu konsens na drogę żelazną, która pójdzie od Przemysła przez Duklę do Węgier i dotknie z jednej strony, skoro droga galicyjska ukończoną zostanie, granic Rosyi, z drugiej granic Turcyi. Na czele towarzystwa już ukonstytuowanego prawie, znajdują się ks. Paweł Esterhazy ks. Koburg-Kohary, ks. Trautmannsdorff, hr. Palffy, hr. Andrassy i wielu innych magnatów i kapitalistów węgierskich. Akcye pójdą w obieg za dwa lub trzy miesiące, i z nieochybnym jak łatwo zgadnąć zyskiem.

Berlin 7 marca.

Niemasz takiej niedorzeczności, mówi doświadczony rozum ludzki, któryby nie miała swoich obróćców. Niemasz, powiedzić można odwrotnie, tak ugruntowanej prawdy, która by nie miała swoich przeciwników. Na jedno i na drugie kto chce mieć przykłady, nie potrzebuje ich szukać w odległych czasach; znajdzie je w obecnej chwili, w każdym niemal kierunku społecznego żywota Europy; znajdzie je, jeśli np. wewnętrzny organizm państwa ma na względzie, w większej nad potrzebę liczbie, w obradach teraźniejszego sejmiku pruskiego; mianowicie Izby poselskiej, w szczególności mówiąc, w dążnościach, zamiarach, słowach i czynach stronnictwa krzyżowego. Gdyby kto z wyobrażeń i pojęć tej frakcyi sejmowej chciał brać świadectwo o inteligencji państwa pruskiego, musiałby ją w porównaniu z inteligencją innych cywilizowanych krajów Europy postawić w ostatnim rzędzie. Stronnictwo to bliźni rozumowi, kłamie historii, uraga wszelkiemu postępowi, najgrawa się z opinii publicznej, wyzywa, jednem wyrażając się słowem, na światło dzienne, która mu niedozwala rozciągnąć nad Prusami ciemnoty i barbarzyństwa średnich wieków. Pigmaje z ducha i ciała, kuglarskimi sposobami zabrali się do odwrócenia historycznego porządku świata. Patryocje pruskiemu wstyd krew na twarz wypęda, gdy widzi, że w kraju, który wzrósł przez inteligencją, który stoi i może stać jedynie na oświacie i postępie, który z łona swego wydał ludzi nauki będących chlubą rodu ludzkiego, że w kraju tym taki duchowy karzeł jak p. Wagener, pod zasłoną nieodpowiedzialności poselskiej, ożuchwała się uderzać na to co dumą narodu stanowi, i wskazywać mu z publicznej mównicy drogi, które im się powinien, drogi moralnej i materialnej ciemnoty i niewoli. Przebrała się jednak nareszcie dążności takowych miarka. Na onegdajszym i wczorajszym posiedzeniu Izby poselskiej, w których na porządku dziennym obrad stały wiadome wnioski Wagenera, proponujące zniesienie art. 4 i 12 U. K., któremi gwarantowane są: równość w obliczu prawa, wolność sumienia i niezawisłość praw politycznych od wyznania religijnego, — stronnictwo krzyżowe było na głowę pobite, gdy cała Izba, a z nią i ministerium, stanęły przedw nim, i wnioski rzezcone zostały najzwyczajniejszym sposobem, bo prostem przejściem do porządku dziennego, prawie bez dyskusji, jakby jaka niedorzeczna petycja, wśród sztycherzego śmiechu Izby i głośniego zadowolenia publiczności zapelniającej trybuny, z zasłużoną przez wnioskodawców hańbą odzulpcone. Zwycięstwo przypisać należy w wielkiej części wpływowi opinii publicznej, która z równą jednostajnością i energią oddawna głos swego niepodniosła. W całym kraju jedyna *Kreuzzeitung* wzięła na sofistyczny pytel swój obronę Wagenerowskich ministrów. Przyczynił się także hr. Pfeil do zwycięstwa, odsłoniwszy przy innej sposobności prawdziwego ducha skrytycznej dążności junkierskiej. Nie pomogło zaparcie się go przez stronnictwo krzyżowe; opinia publiczna wiedziała czego się trzymać. W pierwszym dniu obrad, umyślnie tak rozłożonych, aby jeżeli nie jeden to drugi wniosek uratować, p. Wagener widząc, że zamiaru nie dopnie, chciał liśim sposobem, poświęcając og-n, wyratować się z żelaza, w którym się przyskrzynił. Cofnął zatem wniosek dotyczący zniesienia art. 4, zapobiegając przez to, aby nad nim nie głosowano. Zawiódł się okropnie i tem większy śmiech na siebie ściągnął. Wedle regulaminu każdy z członków Izby może podnieść cofnięty wniosek i żądać dalszej dyskusji lub głosowania. To uczynił p. Mathis, członek opozycyi, chcąc, aby wniosek przeszedł przez głosowanie, i był *cum omni forma* za drzwi wyrzucony. Wniesiono o przeście do porządku dziennego, które jedynomyślnie przez całą Izbę było przyjęte, nie wyjmując p. Wagenera i jego przyjaciół, którzy cofnąwszy swój wniosek, ujrżeli się w konieczności głosowania przeciwko niemu, gdy go opozycya podniosła. Z większym wstydem niemożna było zejść z pola w pierwszym dniu walki. Klęska była stanowcza. Rycerze krzyża klasyczną śmierć ponieśli, bo własną bronią dobić się byli przymuszani. Drugi dzień obrad, w którym chodziło o art. 12, nie dozwolił nawet wystąpić przeciwnikom do walki. Hr. Schwerin odciał z góry wszelką do niej sposobność, wnosząc zaraz na wstępie posiedzenia, aby Izba odrzuciła wniosek p. Wagenera prostem przejściem do porządku dziennego. Tak się stało, wniosek odrzucono bez dyskusji. Maleńka liczba „małej a tą razą wcale niepotężnej“ partyi głosowała tylko za nim. Nie rozbieram szczegółowo całego ciągu obrad. O prawach zawartych w powyższych dwóch artykułach można pisać folioly za i przeciw. W pierwszym dniu pp. Wagener i Gerlach powiedzieli przeciw nim, co kiedykolwiek o nich wyczytali lub słyszeli, argumenta stare i oklepane, którym historia Francyi, Anglii, Belgii, Hollandyi, kłam zadawała; w drugim dniu hr. Schwerin i Reichensperger dotknęli, jeden praktycznej, drugi teoretycznej ich strony, tyle tylko, ile potrzeba było, aby wytknąć płaskość i powierzchowność przeciwników, w traktowaniu zasad tak poważnych, na których dojrzałość i zwycięstwo wieki całe myśl ludzka pracowała. Opinii publicznej stało się więc zadocę. Widać, że w gabi-

nie głos p. Manteuffla dotąd przeważa. P. Westphalen musiał uleść wyższemu rozkazowi. Ciężko mu widocznie było: nie mówić, lecz odczytać te kilka słów, które stanowisko ministerstwa względem wniosków p. Wagenera oznaczały. Wolno mu było ku pocieszeniu pobitych dodać, że rząd w innym czasie sam weźmie w kwestyi tej inicjatywę. Że i lud Izraela dziś świętuje, zbytecznym jest dodawać. Zwycięstwo odniesionem zostało w miesiącu marcu.

Paryż 4 marca.

Mowa cesarska wzbudziła znowu uwielbienie tak pod względem poprawności stylu jak pod względem wzniosłości i trafności myśli. Nic ona nie odkryła stanowczego w przedmiocie pokoju i wojny. Kongres nie jeszcze nie zdecydował. Cesarz trzymał się w swęj mowie środka. Powiedział parę słów względnych dla Rosyi, napomknął, że ma na celu dobro ludzkości i oświadczył, że trwa i trwać będzie w aliansie z Anglią. Ostatnie oświadczenie jest ważne; potwierdza ono moje mniemanie, a zbija mniemanie moich korespondencyjnych kolegów, którzy uważali za rzecz pewną, że Francya opuści alians angielski i że zrobi alians z Austryą i Rosyą.

Mowa cesarska sprawiła spadek na giełdzie. Giełda ufając w podania *Morning Posta* i *Independance*, spodziewała się, że Cesarz powie coś stanowczego w przedmiocie pokoju. Wieczorne dzienniki rządowe zaprzeczyły podaniom powyższych zagranicznych dzienników, według których preliminaria pokoju miały już być zupełnie ułożone. Pomimo spadku giełdy, siery rządowe są przekonane że z kongresu wyjdzie pokój.

Dziś odbyło się czwarte posiedzenie kongresu. Mylnem jest podanie, według którego, w obawie żeby alians nie zaambarkowali się, generał Orłow miał domagać się, aby przez czas zawieszenia broni, armie wojujące nie zmieniały swych pozycji. Zaambarkowanie się aliantów nie mogłoby się zrobić w przeciągu miesiąca. Generał Bosquet twierdzi, że na to potrzebaby 5 lub 6 miesięcy czasu. Nic niewiemy co się dzieje na kongresie. Sekret jest dobrze trzymany. Co podają o kongresie dzienniki zagraniczne, jest zbijane przez rządowe dzienniki francuzkie. Kilka dni temu przybył do Paryża turecki ambasador z Londynu. Pełnomocnicy tureccy przywołali go aby z jego światła korzystać.

Cesarzowa nie znajdowała się w sali tronowej w czasie otwarcia Izby. Po powiedzeniu mowy, Cesarz przebrał się i wyjechał na miasto w powozie zwanym *Amerikanką*. Około godziny 4ej objechał stępo dziedzinie nowego Louvru.

Zapowiedziane wysłanie do Krymu 10,000 dywizyi, nie nastąpi chyba w razie zerwania kongresu.

P. Lallerstedt, Szwed, nie ogłosił broszury lecz dzieło które nosi tytuł: *la Scandinavie, ses craintes et ses esperances* (Państwa skandynawskie, ich obawy i nadzieje). Osnowa tego dzieła jest ciekawa. P. Lallerstedt wyjaśnia czyhanie Rosyi na zabór Marchii fińskiej i jej portów które nie zamierzają, mianowicie portu Altens, który mógłby się zamienić w drugi Sebastopol i zagrozić Anglii. P. Lallerstedt zapewnia, że jeżeli nie udał się ruch petersburski r. 1825, to z przyczyny wierności jednego pulku fińskiego, któremu generał Orłow odczytał fałszywy ukaz o przywilejach danych Finlandyi. Fakt ten z'aje się utrzymywać ciąg dawnęj historii rosyjskiej. Książęta moskiewscy przyszli do samodzięstwa opierając się na rasie fińskiej i to samodzięstwo dzisiaj jeszcze opiera się na tej rasie, i co dziwna, pomimo woli tejże rasy. P. Lallerstedt zapewnia, że Szwedzi nie są radzi z zamierzają z granicą rzeki Newy, jeziora Ładoga, rzeki Swiru, jeziora Onega i Sego i rzeki Wugo. P. Lallerstedt chce jeszcze czegoś więcej, bo zespolenia rasy skandynawskiej w jedno ciało którego stolicą byłoby miasto Gotheborg.

Przez czas trwania kongresu, Cesarz będzie dawał w Tułieryach co niedziela obiady, koncerty i widowiska teatralne. Księżna Matylda będzie przyjmowała we wtorki, a ks. Hieronim we srody. Thiers miał powiedzieć: „jeżeli nastąpi pokój, rządy cesarskie będą potrzebować nie tylko szczęścia lecz geniuszu“. Zdaje się, że Cesarz wie o tem i zdaje się że ma nadzieję iż sprosta tej potrzebie.

Na polu naukowym liberalizm walczy ciągle z doktryną cesarską. Praca p. de Gasparin była napisana w tym samym sensie co praca hr. Montalemberta i ks. de Broglie. Z wyjątkiem *średnio-wieczności*, teorye *Universe* kojarzą się z teoryami *Revue Contemporaine*. Zdaje się, że rząd myśli dać popęd literaturze cesarskiej. P. Sainte Beuve czuje tego potrzebę i przemawia ciągle za *litterature d'Etat*.

Paryż 5 marca.

Wrażenie jakie zrobiła w Paryżu mowa cesarska jest bardzo rozmaita. Ambasada angielska jest więcej niż zaspokojona i prawie uradowana, albowiem mowa cesarska utrzymała i utrzymuje nadal przymierze angielskie. Natomiast inne ambasady są mało zadowolone i prawie obrażone. Ambasada turecka za przemilczenie o Turcyi, pruska za wyraz *prières* (prośby). Widzicie z tego

wszystkiego, że choćby zrobił się pokój, Cesarstwo zachowa w obliczu Europy dawny system, oparty na przymierzu angielskim. Przymierze tak zwane kontynentalne, o którym tyle pisano, nie wchodzi wcale w widoki cesarstwa. Przymierze angielskie, jak każde przymierze ma swe niedogodności, ale ma także korzyści. Jeszcze raz powtarzam: Francja trzymając z Anglią, może być pierwszą, kiedy zrywając z Anglią mogłaby być ostatnią. Wszyscy co lękali się, aby Cesarz nie dał się ująć przez podchlebstwa, wszyscy co rachowali, że hr. Orlow Cesarza podejździe, wszyscy ci panowie zaczyna ją marszczyć czoła. Każdy z nich czuje, że przymierze francuzko-angielskie utrzyma dawną szlachownię Europy, i że jeżeli wojna znowu wybuchnie, wojna ta musi pójść mniej lub więcej według planu, który naznaczyla wojna wschodnia.

Często myśląc się dzienniki belgijskie zostały złapane w tych dniach na gorącym uczynku. Głosiły one, że preliminaria pokojowe zostały podpisane, że pokój został prawie zrobiony, a tymczasem pokazuje się, że dotąd prawie nic nie zrobiono. Podpisanie na preliminaria nie ma znaczenia, albowiem preliminaria, o których mowa nie są niczym więcej tylko artykułami austriackimi. Szczegóły artykułu piątego preliminarów nie zostały dotąd ni zdecydowane ni zredagowane. Rzecz o to dopiero się traktuje. Trudności mają być wielkie, ale sfery rządowe ciągle utrzymują, że pokój będzie zawarty. Jeżeli zajdzie kwestya zbyt trudna miesza się w nią Cesarz i zwykle ją godzi. Czyny on to czy to na wieczorach czy schadzka. Jedną ważną kwestyę Cesarz miał rozwiąć w St. Cloud przejeżdżając się konno po parku z generałem Orlowem. Generał Orlow był zaproszony umyślnie na tę przejażdżkę. Pełnomocnicy rosyjscy nie mogą już ukryć, że znaleźli w Cesarzu znakomitego monarchę, którego nie można podejść, a tym mniej wyprowadzić w pole. Chociaż stosunki Rosji z Francją nie zostały jeszcze uregulowane, pełnomocnicy rosyjscy przychodzą od kilku dni do Tuileryów w mundurach. Przemawia to za pokojem, ale przemawia to także za ważnością stanowiska Francji.

Nowy ambasador szwedzki miał przedstawić Cesarzowi memoriał za lepszym rozgraniczeniem północnej Szwecji od Rosji. W chwili obecnej, memoriał ten nie może otrzymać żadnego skutku. Zapowiedziane utrzymanie przymierza francuzko-angielskiego uspokoiło trochę obawę Szwedów.

Po stósownem zagajeniu p. Troplong i hr. de Morny, Izby rozpoczęły swe czynności. Rząd przedstawił Ciału prawodawczemu projekt do prawa o budżecie. Sale konferencyjne Ciała prawodawczego są zawsze głośnie i gadatliwe, ale nikt w nich nie wie. Hrab. de Morny zbiera niedyskretne zapytania dowcipnemi odpowiedziami.

Paryż 5 marca.

Sprawa biskupów w Luçon i Pomiernie nie została jeszcze skończona. Biskup w Luçon podał się do dymisji, ale biskup w Pomiernie nie chce dotąd tego uczynić.

Widzieliście że sprostowania zrobione w dziennikach francuzkich, że podanie *Independance* o przyjeździe Papieża do Paryża na chrzest mającego się narodzić dziecka cesarskiego, było prostą bajką. Powtarzam, nic w tym względzie nie ma pewnego. Nawet mianowanie admirałowej Bruat gubernantką „dzieci cesarskich,“ chociaż podobne do prawdy, nie jest pewne.

Świat urzędowy ucieszył się, ale świat finansowy bawi się w najlepsze. Domy rosyjskie spuściły z tonu. Tylko domy legitymistowskie żywią się jeszcze iluzją. W wysokim świecie finansowym panuje dotąd niewiara w pokój. Taż sama niewiara okazała się od kilku dni w klasie średniej, chociaż nic do tego nie dało powodu. Świat rządowy jest przeciwnie całkiem w nadziei pokoju.

Widzieliście, że ukazał się w *Independance* korespondent Y i że wystąpił z odpowiedzią na artykuł *Timesa*. Odpowiedź jego, chociaż ogólna, była tej samej prawie treści co moje uwagi na rzeczony artykuł. *Times* zbyt długo gaskonuje, zapominając, że czyni to w chwili wojennej, w której wszystko się cenii brzęczącą monetą i siłą czy to armii czy marynarki. Anglię jeszcze się zupełnie nie spozostregli na swój stosunkowej słabości i wyższości Francji, ale czują to instynktowo i z czasem do spozostregą. Mój korespondent jęczy kolega L*** w jednym z swoich listów zapowiedział, jako prawdopodobną, wojnę Anglii z Ameryką. Widziacie, że ta wojna wcale nie grozi i że o niej Anglia prawie już nie myśli.

Mamy czas wietrzny i zimny. Ristori dziś występuje w *Mierla*. Czy jej urok długo się utrzyma? trudno powiedzieć. Wszyscy jej oddają sprawiedliwość, ale mało rozumie po włosku. Chodzić do teatru nierozumiejąc języka, nie może być długo przyjemnością. O wystąpieniu panny Rachel nie ma jeszcze mowy. Rachel miała stracić 500,000 fr. na podróży do Ameryki. Od tygodnia śpiewa w Operze komicznej w sztuce *Manon Lescaut* pani Cabel. Sztuka zdradza zbyt starego kompozytora. Co do pani Cabel, ta zdaje się, że na zmianie teatru straciła. Publiczność znajduje śpiewaczkę trochę rubaszną a jej głos zbyt piskliwy. Uderzającym jest, że dzisiaj prawie wszystkie teatry paryżkie wystawiają sławne Lorety i że takiego rodzaju sztuki najwięcej pieniędzy przynoszą. *Manon Lescaut* figuruje w Operze komicznej i Gymnase. Robimy się Grekami a nie mamy nad sobą Peryklesa, lecz Augusta. Kwestya greckości i rzymskości wytoczyła się niedawno w przedmiocie kobiet w Akademii. P. Legouvé wyłożył w tym względzie teorię grecką, kiedy p. Flourens wyłożył teorię rzymską. Gdyby była młodszą, pani Ancelot powinna się zarumienić widząc do jakiej polemiki dała powód jej osoba. Opinia i karykatura przedstawiała tę panią w postaci *virago*, a jest to wcalem znaczeniu kobieta i była bardzo dobrą żoną.

Paryż 6 marca.

L*** Poważnych ludzi prawidłem jest: lepiej nic nie wiedzieć niżli źle wiedzieć. Jąbym radził korespondentom co to niby jasno widzą i słuch mają dobry ślepo trzymać się tej zasady, inaczej mogą nieraz jak się to w tych dniach stało, podać w podejrzenie swe dzienniki, o szukanie nagannych korzyści, o złą wiarę itd. Pisałem 4go marca, że wiadomość rozgłoszona o podpisaniu punktów przedugodnych jest więcej jak wątpliwą, a dziś mam potwierdzenia mego przekonania, że fakt, któremu chciano nadać taką wagę nie był niczem innym jak dopełnieniem formalności, o której wcześniej pełnomocnicy dworów z protokołu 1go lutego podpisanego w Wiedniu byli poinformowani. Protokół ten, trzymając drugie miejsce w tych, że się tak wyrażę, wyłączonych punktach drogi do pokoju. Pierwszym bowiem jest przyjęcie bezwarunkowe propozycji Austrii przez Cesarza Rosji 15go stycznia, przeczem z kolei zawieszenie broni 25 lutego, a 29go już przy moście Traktir w Krymie walczącym wojskom do wiadomości podane; naostatek przyjęcie i podpisanie protokołu z 1go lutego jako zasadę do przyszłego pokoju, który to protokół jest powtórzeniem urzędowym propozycji Austrii. Nikt też nie wątpił, aby dzisiejsi pełnomocnicy mieli coś do powiedzenia co poprzednio w imieniu swych dworów ułożyli i podpisali, ale od tego aktu do traktatu pokoju droga jeszcze daleka i wątpliwa, aby wszystko dało się załatwić przed 31 marca. Przedłożenie zawieszenia broni nastąpi, a za nim przyjdzie pokój, mimo to że z Marsylii 20,000 wojska odplywa do Krymu, mimo iż uzbrajania się potężnego Anglii zapowiadająć, że z rozpoczęciem wojny na Bałtyku, pokaże do czego jest zdolna. Zapewne siły Anglii na morzu są wielkie i groźne, ale dotychczas wielkich tryumfów marynarka angielska nieodniosła i słuszenie John Bull gniewa się na siebie, że niejako zawiódł opinią publiczną, która oczekiwała po nim zdobycie Kronstadtu i spalenia floty na Bałtyku.

Przedwczoraj przybył do Paryża pułkownik Albedinski adjutant cesarski.

Gazeta Lwowska pisze: Dnia 2go b. m. powitała liczna deputacja rady gminy i magistratu miasta Lwowa JExc. generała kawaleryi hr. Schlicka, krajowego komendanta wojskowego w Galicyi. Burmistrz miasta p. Höpflingen-Bergendorf miał do JExc. następującą przemowę:

„Deputacja miasta Lwowa, ma wysoki zaszczyt witać waszą Excelencyę jako komenderującego Galicyi.

W tem mianowaniu waszej Excelencyi upatruje Galicya, a mianowicie stołeczne miasto Lwów akt najwyższej łaski J. C. K. Ap. Mości; gdyż rząd nie tylko szczególnie zaszczyt krajowi, iż na czele c. k. wojska i administracyi wojskowej ma tak znamienitego wodza, ale i wielką otucha dla nas, iż Wasza Excelencya cnotami obywatelskimi wzbudzasz powszechne zaufanie także w stanie cywilnym.

Stolica nasza ma nadzieję, że wkrótkim czasie utwierdzi w Waszej Excelencyi przekonanie, że godną jest tej łaski najwyższej, równie jak łaskawych względów Waszej Excelencyi, o które uprasza, i byś się i z miast strony przyczyniał do spiesznego połączenia miasta Lwowa z europejską siecią kolei żelaznych.“ Hr. Schlick przyjął deputacyę z właściwą sobie uprzejmością, odpowiedział na przemowę burmistrza w wyrazach pełnych życzliwości, i oświadczył, że roboty około kolei żelaznej do Lwowa będą przyspieszone, gdyż N. Pan zezwolił raczyć, by do tych robót użyto 24,000 c. k. wojska. Jego Excelencya oświadczył oraz że szczerze sprzyja Galicyi i żołnierzom tego kraju, którzy się pod dowództwem Jego przy każdej sposobności odznaczali mężstwem, wytrwałością i przywiązaniem do starszych.

Według wykazów z drugiej połowy zeszłego miesiąca pojawiła się zaraza na bydło powrotnie w Korolowce obwodzie czortkowskiego, tudzież w Pomorzanach, Rakobutach i Czystopodach w obwodzie złoczowskim, dalej w Rużance, Kukizowie, Rudańcach i Dziubkach w obwodzie żółkiewskim, a zresztą w Piaskach i Obroszynie obwodzie lwowskiego, razem więc w 11 miejscach. Natomiast zaś ustała w 5ciu miejscach złoczowskiego, w 11 miejscach żółkiewskiego, i w 8miu miejscach obwodzie lwowskiego, razem więc w 24 miejscach; liczba przeto miejsc zarazą dotkniętych powiększyła się w stosunku do wykazanej z dniem 15 z. m. tylko w obwodzie czortkowskim o jedną miejscowość, lecz natomiast zmniejszyła się w obwodzie złoczowskim o 2, w żółkiewskim o 6, i we lwowskim o 6, zaczętem w całym okręgu administracyjnym zmniejszyła się o 13. W liczbie wykazanych teraz 39 miejsc zarazą dotkniętych, z których 2 przypada na obwód czortkowski, 10 na złoczowski, 17 na żółkiewski i 10 na obwód lwowski, znajduje się jednak tylko siedemnaście takich gdzie zaraza już ustaje, a przeisany okres obserwacyjny niedaleki już końca, gdy tymczasem w pozostających jeszcze 12tu miejscach zarazą dotkniętych wynosi liczba bydła chorego sztuk tylko 40, mniej o 9 od liczby w ostatnim sprawozdaniu wykazanej.

W ciągu trwającej poład zarazy zachorowało w 5ciu obwodach a 145ciu miejscach liczących razem 49,499 sztuk bydła rogatego, w ogóle sztuk 5669, z której to liczby wyzdrowiało 1073, padło 4497, a 59 dobito. W kuracyi zaś znajduje się jeszcze w 12 miejscach sztuk 40.

Wiedeń 9 marca. O kolei żelaznej węgierskiej nad Cisą podaje *Oestr. Ztg* szczegóły, które dajemy tu w skróceniu: Na zebraniu u księcia Brezbenheim przed dwoma laty, hr. Jerzy Andrassy i p. Edward Zsedenyi upoważnieni zostali wezwać miasta, korporacye i właścicieli dóbr w komitacie Cisy, czy zechcą dopomagać do budowy kolei żelaznej z De-

breczyna do Tokaju, Miskolca i Koszyc, gdyby na to uzyskano pozwolenie. Zamysł ten znalazł dobre przyjęcie, lecz niewiedzianno jak dalece otrzyma on uznanie ze strony rządu i czy się znajdują fundusze na ten cel potrzebne. Usiłowania hr. Andrassy i przychylności bar. Brucka przyspieszyły urzeczywistnienie tego zamiaru. Konsens udzielony za wolą J. C. Mości upoważnił towarzystwo do przygotowania robót. Założyciele podpisali się na dostarczenie funduszw. W czasie przygotowawczych czynności stowarzyszenie prosiło o rozszerzenie konsensu, tj. o odstąpienie zaczętej kolei z Szolnoka do Debreczyna i W. Warażdynu, tudzież o pozwolenie prowadzenia kolei bocznej z Szolnoka przez Szarvas i Czabę do Aradu. Uzyskawszy zapewnienie z wys. Ministerjum, rozpoczynają się teraz techniczne roboty pod kierunkiem radcy ministerjalnego p. Ghegi, a ponieważ linia z Debreczyna przez Miskolcz do Koszyc już wytknięta została przez inżynierów, i czekano tylko na urządzenie się stowarzyszenia, zatem na dniu 24 lutego r. b. zebrano się na walne zgromadzenie celem omyslenia funduszw na prowadzenie tej kolei 72 mil długi. Przestrzeń bowiem ze Szolnoka do Debreczyna wynosi 16 1/2 mil; z Püspök-Ladany do W. Warażdynu 8 1/2 mil; z Török, Szent, Miklosz do Aradu 18 mil, a z Debreczyna przez Nyiregyhaza, Tokaj, Miskolcz, Forro do Koszyc 29 1/4 mil. Po obliczeniu kosztów przypada w przecięciu na milę około 462,000 zfr. Najdrożej kosztować będą roboty ziemne z Debreczyna do Miskolca, gdzie trzeba spać wysokie wały i budować mosty, bo tam Cisa wylewa. Potrzeba będzie zatem w ogóle na budowę 72-milowej kolei 33 mil. zfr. z okładem. Koleje zaczęte kosztują już 3 mil. zfr., a na wykończenie ich potrzeba 10 mil. zfr. Na podstawie tego obliczenia postanowiono kapitał zakładowy oznaczyć na 40 mil. zfr. i wyznaczyć komitet pod przewodnictwem hr. Andrassy, aby utworzyć spółkę akcyjną i otrzymać na to pozwolenie rządu. Bacząc na przychylnie udzielenie zezwolenia dla kolei z Linzu do Wiednia, zdaje się że kolej Cisy spodziewać się może pomyślnego skutku staraj, a chwila dziś jest po temu, aby kapitały zagraniczne zainteresować w tém przedsiębiorstwie.

Börsen Halle pisze z Wiednia: Od kilku dni odbywają się narady u tymczasowego przewodniczącego w ministerjum spraw zagranicznych, bar. Werthera, którym uczestniczą regularnie poseł angielski sir Hamilton Seymour, francuzki chargé d'affaires vice-hrabia de Serre i turecki pełnomocnik Izan bej. Zapewniają mnie, że przedmiotem tych narad jest memoriał barona Prokescha internuncjusza cesarskiego przesłany niedawno gabinetowi wiedeńskiemu, a tyczący się wprowadzenia w życie reform w krajach tureckich. Z drugiej zaś strony twierdzą, że baron Werther otrzymał polecenie od hr. Buola po poprzednim porozumieniu się z gabinetami zachodnimi, wypracować projekt traktatu mającego być zawartym po skończeniu się pomyślnem konferencyi paryskich, między Portą a państwami sprzymierzonymi pod względem dalszej okupacyi krajów tureckich i Termin ustania tejże w każdej z osobna prowincyi Turcyi europejskiej. Projekt ten ma być już zupełnie wyrobiony, a teraz idzie pod rozbiór wzmiankowanych pełnomocników państw, poczem dopiero przesłany zostanie do Paryża, gdzie go hr. Buol przedstawi na konferencyach w celu potwierdzenia go. Również sprawa Księstw Naddunajskich ma być obradowaną w Wiedniu na tych zebraniach pełnomocników, i sądzą, że takowa już tak dalece posunięta została, iż zgodzono się już, aby Multany i Wofoszczyna połączone zostały i powierzchnie władzy jednego dziedzicznego panującego tak jak w Serbii, i krajowi temu połączonemu nadaną ma być ustawa podobna serbskiej. Daleko pewniejszą i ciekawszą podać jeszcze mogę wiadomość, iż hr. Buol po zawarciu pokoju zamierza rozpocząć z Portą układy pod względem sprawy dziś zapomnianej odkażawienia wschodnie rozległej przybrały rozmiary. Jest to reklamacya Austrii do Porty w przedmiocie której hr. Leiningen jeździł był niedługo do Konstantynopola. Idzie tu rzecz o odstąpienie Austrii małej części posiadłości tureckich zwanęj Suterina (przy zatoce kotarskiej w pobliżu Czarnogóry). Mały ten pas ziemi wchodzi w posiadłości austriackie w Dalmacyi, i z tego powodu był dawniej zawsze przedmiotem sporów granicznych. Gdy po misyi hr. Leiningena nastąpiła misya ks. Menszykowa, Austrija zaniechała na czas pewien tę sprawę; teraz wszakże, skoro wszystkie kwestye tyczące się Turcyi mają być załatwione, przychodzi kolej i na nią, zwłaszcza, że takowa nie jest obcą pewnym projektom angielskim świeżo dotkniętym.

Gaz. Wiedeńska zamieszcza wykaz czynności całej ek. żandarmeryi w ciągu czwartego kwartału wojskowego, to jest od 1go listopada 1855 roku po koniec stycznia 1856 r. W ciągu tego czasu c. k. żandarmeryja przedsiębrała:

339,523 patroli, 25,190 eskortowań aresztantów, 2255 towarzyszenia podróżnym i kurjerom, 3670 asystowania przy sprawach sądowych, 130 towarzyszenia parowcom. Uskuteczniła aresztowań: za obrażenie Majestatu i członków domu cesarskiego 57, powstanie i bunt 7, gwałt publiczny 353, nadużycie władzy urzędowej 55, fałszowanie publicznych papierów kredytowych i monety 119, przeszkoda w obrzędach religijnych 51, zbrodnie sprosne 121, morderstwa i zabójstwa 219, zniszczenie płodu i porządzenie dziecka 95, ciężkie skalcezenie 880, porządzenie 1, podpalenie 245, kradzież przemienierzenie i oszustwo 19,336, rabunek 546, dwuzębstwo 9, oszczerstwo 37, zbiegostwo 398, pomoc dana zbrodniarzom 1902, słowna lub czynna obraza urzędni-

ka lub służi publicznego albo straży 643, spór stawiony żandarmeryi i obraza 594, naruszenie opokojności, hałasy, pijaństwo, włóczęgostwo nocną 7902, samokalectwo 43, żebranie, włóczęgostwo, bez pa-sportu 72,401, zbiegostwo od rekrutacyi 694, gry hazardowne 3565, więznie, trzymani pod śledztwem, ściągani listami gończemi 1178, za noszenie oznak politycznych i osoby politycznie podejrzone 23, przekroczenie prawa o noszeniu broni 1538, przekroczenie prawa o polowaniu, rybołówstwie i prawa leśnego 2351, przekroczenie patentu o handlu obnośnym 1125, przekroczenie prawa pocztowego i innych opłat skarbowych 6806, inne karygodne czynności powyżej nie wymienione przeciwko bezpieczeństwu publicznemu i osobistemu lub przeciw moralności publicznej 179,564. — Znalezione 457 trupów, 357 rannych i chorych, pomoc wszelkiego rodzaju przy 14,633 rewizjach domowych, 3691 stawianie za świadków w sądach, przy 37 zebraniach gminnych, 23 egzekucyach wyroków, 1496 pożarach, 37 wylewach, 10 spisach i poborach wojskowych. Zdarzyło się w ciągu tego czasu 4 wypadków zabicia przez użycie broni w razach gwałtownego oporu lub ucieczki.

Wykaz stanu banku narodowego austriackiego z dnia 4 marca przedstawia następujące cyfry: zapas gotowizny: 51,204,104 zfr. (przed miesiącem 50,938,097); banknoty w obiegu 374,205,566 zfr. (w z. m. 383,634,237); eskompto 87,182,903 zfr. (w z. m. 90,420,974); dług państwa fundowany 59,623,372 zfr. (w z. m. 60,176,352); reszta długu za wymienioną monetę papierową 27,896,344 zfr. (w z. m. 33,991,589); dług państwa uregulowany przez odstąpienie dóbr skarbowych wynoszący 155 milionów zfr. zmniejszył się o pół mil. zfr. z dochodu tychże dóbr. Na nowe akcyje bankowe wniesiono 23,181,690 zfr.

Poseł rosyjski książę Gorkczaków dawał we czwartek obiad pożegnalny przed wyjazdem swoim do Petersburga. Oprócz wielu członków ciał dyplomatycznych, znajdowali się na nim ks. Aloizy Liechtenstein i hr. Zichy. Tegoż dnia był wieczór u posła bawarskiego hr. Lerchenfeld. JCW. Arcyks. Wilhelm zaszczylił ten wieczór swoją obecnością.

Spółka bankierów i kapitalistów lombardzkich, która wysłała pełnomocników swoich do Wiednia na konferencyę kolei żelaznych włoskich, nie przedstawia za swej strony żadnego projektu osobnego co do nabycia kolei rządowych austriackich w prowincyach włoskich, lecz oświadczyła się za tem, iż przystąpi z kapitałem 22 milionów lirów do tego towarzystwa, któreby otrzymało od rządu konsens na kupno kolei rządowych i budowę linii nowo projektowanych.

Anglia.

Na posiedzeniu Izby niższej z d. 3 marca oznajmnia sir de Lacy Evans że wniosie dziś zamianowanie osobnego komitetu do zbadania, czy niebyłoby odpowiednim celowi aby system kupna i sprzedaży patentów oficerskich w armii był zniesionym.

P. Layard zwrócił potem według zapowiedzenia swego uwagę Izby na stosunki do Persyi. Sądzi on, że się zanosi wbrew słusznosci na spór z owym krajem, któryby zgbne sprowadzić mógł skutki. Powodem dyplomatycznym zerwania z rządem perskim, był niejaki Mirza Haszym, który uważając się przez rząd ten niesprawiedliwie gnębionym uciekł się do poselstwa angielskiego, a gdy się niedawno przyzwolomem jako tenże tam pozostał, wysłał go poseł Murray, jako ajenta angielskiego do Szyras; żonie jego krewnęj szacha pomimo prote-stacyi poselstwa nie było jednak dozwolonem udać się za mężem. Murray nadesłał wskutku tego ultimatum które nie zostało uwzględnionem, a poseł zwinął flagę i opuścił Teheran. Murray nie miał jednak prawa żądać wydania owej kobiety, jak również wysyłania męża jej jako angielskiego ajenta do Szyras, gdyż według istniejących układów ma Anglia jedynie prawo ajentów tylko do Teheranu lub Tabris wysyłać. P. Layard bił w to najbrzdziej jak niepolityczną byłaby w tej chwili wojna z Persyą, upadkiem bowiem Karsu nadwężone w Azyi interesa Anglii, poniósłby przeto jeszcze większą szkodę; Rosya zyskałaby w usiłowaniach swych powaśnienia Anglii z środkowo azyatyckimi państwami pomoc, mając Persyę w ręce swoje oddaną. W walce w Azyi niemogłaby się Anglia udawać o pomoc do Francji, Austrii lub Prus, lecz byłaby to jedynie kwestya pomiędzy Anglią i Rosyą, walka o posiadanie Indyj wschodnich, którą Anglia sama toczyć musiała. Spodziewa się mowca że jeniusz lorda Palmerstona znajdzie środek załatwienia szczerśliwie nieporozumienia z Persyą, lecz nie przez obranie Francji za rozjemcę, co uważa dla spokojnego rozwiązania trudności równie szkodliwym jak wysłanie floty do odnogi perskiej. Lord Palmerston odpowiedział że przez p. Layarda proponowane postępowanie nie uważa za odpowiednie interesom narodowym. Gdyby się tak trudne kwestye nasunęły pomiędzy Anglią i obcom mocarstwem, załatwienie ich niemogłoby przez to być przyspieszonym, że z faktami nieobeznany członek Izby występuje i oświadcza że Anglia ma niesłuszenie a obce mocarstwo ma słuszenie. Mirza Haszym był w cywilnej służbie rządu perskiego a gdy się widział oddalonym ze służby i wystawionym na prześladowania, schronił się jak się w podobnych wypadkach dzieje do hotelu angielskiego poselstwa, gdzie go Murray zastał za przybyciem swym do Teheranu, i przekonawszy się z ust Mirzy Haszyna o złej woli władz perskich, zdawało mu się być stósowniej-sztem oddać go, wysłał go do Szyras, gdzie Anglia oddawna już przez rząd perski uznanego ajenta posiadała. Rząd perski oświadczył że Mirza Haszym

zaraz aresztowanym będzie jak tylko angielskie poselstwo opuści, przeciw czemu Muray zaprotestował. W ciągu tych negocjacji ujął rząd perski żonę Mirzy która niepochołodziła bynajmniej z królewskiej rodziny perskiej, lecz była jedną z kobiet należących do Szacha. Opieka poselstwa rozciąga się w takim razie na należących i na własność osób. Muray żądał więc: aby żona zwróconą była mężowi do Teheranu lub Szyras. Zład wszczęła się korespondencya, a minister perski napisał kilka nieprzyzwoitych i obrażających listów, szach również który się niepotrzebnie w korespondencyę tę wnieśli, nie bardzo się okazał obeznanym z prawdami perskiej grzeczności. Muray żądał przeto uniewinnienia ze strony szacha i cofnięcia niegrzecznego listu, a wskutek odmówienia kazał zwinąć flagę i postanowił z Teheranu do Bagdadu się udać. Poseł jednak zatrzymał się w drodze i jest nadzieja że spór spokojnie się rozstrzygnie. Nie w celu rozpoczęcia kroków nieprzyjacielskich, lecz dla własnego bezpieczeństwa w razie, gdyby go rząd perski obraził, pisał on do Bombaj i prosił o wysłanie dwóch małych statków.

Potem nastąpiła interpelacya D'Israelego w przedmiocie podpisania przedwstępnych warunków pokoju w Paryżu, i odpowiedź lorda Palmerstona którąśmy dosłownie podali w przeglądzie z niedzieli.

Rosya.

Utrzymują w Petersburgu, że Inflanty, Estonia i Kurlandya otrzymają nowego rządcę z tytułem Namiestnika cesarskiego, i że n'm mianowany będzie książę Piotr Oldenburgski. Dotychczas na czele zarządu tych prowincyj stał generał-gubernator, a niedawno dzienniki petersburskie ogłosiły następującą reskrypt cesarski wydany na imię inflandzkiego, estońskiego i kurlandzkiego generał-gubernatora, generał-adjutanta księcia Italijskiego, hr. Surowa-Rymnickiego:

„Książę Aleksandrze, synu Arkadyusza! Stałe mając na względzie niezmierną działalność waszą w zarządzie kraju wam powierzono, że szczerze i gólnie uważając zadowoleniem, że znajdując się w nim wojska, w ciągu upłynionego roku, były wszędzie przyjmowane z uprzejmością i używały wszelkich miejscowych dogodności, jakie możność następcy im pozwalała.

Przekonawszy się teraz więcej jeszcze z przedstawionych mi przez dowódcę bałtyckiego korpusu i dowodzącego wojskami w Estonii rozmieszczonymi sprawozdań, że ku zapewnieniu dobrego bytu i wyżywienia wojsk pomienionych, były przedsięwzięte najskuteczniejsze środki, poczytując sobie za przyjemny obowiązek, wynurzyć wam moję wdzięczność i szczerze zadowolenie, za pożyteczne wasze w tej okoliczności współdziałanie.

Pozostają ku wam przychylnym Aleksander.“
Przez rozkaz dzienny cesarski w wydziale służby cywilnej, z dnia 5go lutego, zatwierdzony został na urządzie, obrany przez szlachtę, kurator honorowy wileńskiego gimnazjum i tamecznego szlacheckiego instytutu, radca dworu Bialiński, znany autor i wydawca dzieła: „Starożytna Polska.“

Księstwa Naddunajskie.

Pewna liczba bojarów mołdawskich wystosowała do Porty petycję, w której protestuje przeciw rozporządzeniom hospodara i Dywanu mołdawskiego, dotyczącym się zniesienia poddaństwa. W skutku tego nadeszło do Jass następujące ze Stambułu pismo. Minister spraw zagranicznych do Jego Wysokości księcia Jerzego Ghiki hospodara Multan.

Niektóre osoby zjednoczyły się właśnie w celu podania zbiorowej prośby Dywanowi. Dywan ten zwołany został z wyraźnego nakazu W. Porty, a czynności jego przedstawiane zawsze bywały przez W. Wys. do potwierdzenia rządowi cesarskiemu. Rząd cesarski przeto poczytuje za rzecz stosowną zwrócić całą uwagę W. Wys. na objawy tego rodzaju, które niezgodząc się z obecnymi okolicznościami, mogą szkodziły dobru ogólnemu wywołać ruch w kraju, i zniewolić Was Książę do formalnego oświadczenia a to przez ogłoszenie tej depeszy, iż W. Porta pod żadnym pozorem oznak tych nie pochwala i zmuszoną by była do ich przytłumienia, gdyby się miały powtarzać. Rząd cesarski jako wyraz uczuć wspaniałej troskliwości N. Sułtana względem wszystkich poddanych jego państwa, zajmuje się jak najtroskliwiej stanem wszystkich klas mieszkających w Turcyi. Wszyscy prawdziwi patrioci i ludzie dobrej woli mogą spokojnie wyglądać owoc prac jego. Objawy niepokojące jedynie umysły i krzyżujące plany ojcowskie rządu cesarskiego wychodzą od osób nieprzyzwoitych, od tych które pragną naruszyć publiczny porządek, a W. Porta w razie potrzeby zmuszoną by się ujrzała, gwałtownie takowe przytłumić.

„Racz przyjąć Książę zapewnienie itd. (podp.) Fuad.“

Buletyn urzędowy mołdawski ogłasza depeszę ministra tureckiego spraw zagranicznych Fuada paszy z d. 4go lutego do księcia hospodara upoważniającem go do zaprowadzenia w Multanach ustawy stemplowej, której projekt wygotowany przez komisję umyślną w Dywanie multanckim otrzymał sankcyę Sułtana.

Grecya.

Jak doniosła depesza z Aten, w d. 27 lutego nastąpiła w Atenach zmiana ministrów, a mianowicie, iż przez zamianowanie stałego minister spraw zagranicznych, gabinet uzupełniony został. Najważniejszą te tekę powierzzył król p. Aleksandrowi Rizo Rangabis jednemu z uczonych urzędników i publicystów *Spektatora* dziennika nieprzyzwoitego Za-

chodowi. Rangabis uważany jest za reprezentanta polityki północnej i wielkiego przyjaciela Niemców. Zechce on wyzwolić dwór z pod wpływu Rosyi i państw zachodnich, a natomiast sądzi, że otwory drogę wpływowi austriacko-bawarskiemu. Austrya która była przeciwną wojnie o niepodległość nie mogła się dotąd ubiegać o rolę przezwanną w Atenach; dziś uważają ją za dzielnego oswojonego od przewagi innych mocarstw. Rangabis kształcił się w Niemczech i w młodości swojej zaraz po wstąpieniu na tron króla Otona, urzędował w różnych ministerstwach. Tymczasowy minister spraw zagranicznych a właściwie minister sprawiedliwości Potlis nie chciał zasiadać w gabinecie tak zmodyfikowanym, na jego miejsce mianowany prokurator królewski Scalistris, po którego energii spodziewają się położenia końca rozbojom.

Teatr wojenny.

Wiadomości o sprawie wschodniej dzisiaj nas dochodzące są dosyć wojene. Niewiemy wprawdzie co się dzieje na wojnie, raźniejszej teraz scenie, na obradach pełnomocników w Paryżu; albowiem z po za tajemniczej zasłony zakrywającej działania na dyplomatycznym teatrze, dobiegają nas wiadomości mniej pewne i sprzeczniejsze nawet od pogłosek z dalekiej wyżyny armeńskiej, zaciemnionej czarnomorskiemi mgłami i śnieżnymi zawieruchami szalejącymi po górnych płaszczyznach azjatyckich. Odwrócenie przeto od tej najważniejszej ale tajemniczej sceny, widzimy co się dzieje na innych odsłoniętych teatrach, na których odgrywa się także wielki dramat sprawą wschodnią nazwaną. Wiemy że rząd francuski zawiązał 7go marca pod broń całej kontyngens poborowy na rok 1856, a 140,000 świeżych żołnierzy zwiększył armią francuską; gdyż nie ukazał się równocześnie inny dekret nakazujący rozpuścić żołnierzy dawniej klasy, którzy z kolei do domów powróciliby winni. Wiemy, że czynią właśnie przygotowania dla przeprowadzenia 20,000 żołnierzy z Marsylii do Krymu, a w dniach ostatnich odpłynęło z tego portu wielu wyższych oficerów na taurycki teatr wojenny. Anglia zawiązała oficerów będących na urlopie do powrotu w szeregi; skupuje ona konie w Turcyi i w Księstwach Naddunajskich, zgromadza zapasy żywności w Wołoszczyźnie i w twierdzach nad Dunajem; zaciąga wciąż ochotników niemieckich, amerykańskich, włoskich, tureckich i mnoży swoje biura werbunkowe ponad granicę Niemiec, we Francyi, w Szwajcaryi, we Włoszech, w Turcyi europejskiej i azjatyckiej, a nawet w Ameryce. Ostatnie doniesienia z portów angielskich głoszą: w Woolwich napełniono amunicyą kilka okrętów; na parowiec „Pearl“ wprowadzono 2400 bomb dziesięcio-calowych a na parowiec „Anna“ bomby czternasto-calowe, „Elizabeth“ i „Jane“ naładowane są kulami i granatami, na „Betsey“ znajduje się 140 ton prochu, „Hero“ napełniony jest działami a na parowcu „Edward Maddox“ znajduje się 200 ton rozmaitej amunicji; statki te z zapasami potrzeb wojennych płynąją do Bałtyku. Z Southamptonu wypływa kilka parowców z wojskiem i z koni do Krymu. Ze wszystkich warsztatów Wielkiej Brytanii spuszczają prawie codziennie świeżo ukończone łodzie kanonierskie.

Z drugiej strony, według wiadomości z północnego teatru wojennego, uzbrojenia i środki obrony przedsiębrane na rosyjskich wybrzeżach Bałtyku postępują w nieprzerwanym biegu. Jenerałowie Sievers, Berg i Grabbe dowodzący wojskami na tych wybrzeżach, jak również vice-admirałowie komendanci twierdz morskich Kronsztadu, Helsingforsu, Sweaborga i Rewla, oraz naczelnicy trzech dywizyj floty bałtycko-rosyjskiej udali się na miejsca swego przeznaczenia opatrzeni instrukcjami takimi samymi jak w roku zeszłym. Dnia 25go lutego flota w Kronsztadzie zrzuciła swoją odzież zimową i zaczęła przygotowywać się do działania. Osady okrętowe są w największej czynności, milicya zaś morską ściga się ze wszystkich stron na swoje stanowiska nad fińską odnogę. Utrzymują nawet, że część floty rosyjskiej wypłynęła z portów i krąży po Bałtyku, a potwierdziła to depesza telegraficzna z Sztokholmu z 1go marca, donosząca o ukazaniu 4 wojennych okrętów rosyjskich niedaleko tej stolicy. Szczegóło o sformowaniu 340,000 milicyi krajowej i o wojskowej w Królestwie Polskiem ma nastąpić około 15 tego miesiąca. Szwecya także nie zaniedbuje środków obrony; komisya wojskowa złożona z jenerałów Lefren, Meyer, vice-admirała Annerstedt, z pułkowników Thulstrup Kleen, z majora Nordenswan i z kapitana okrętowego Lawen, obraduje pod przewodnictwem Nastejczy tronu nad planem ufortyfikowania Sztokholmu i całej jego okolicy. Dotąd stolica ta broniona była tylko od strony morza przez warownię Waxholm, wznoszącą się na wysepce przed miastem; dzisiaj projektują, aby na wszystkich wysepkach archipelagu Mäler i do koła stolicy wznosić cały system warowni odosobnionych. Szwedzi obawiają się nie tyle floty rosyjskiej co wojsk lądowych, które każdej zimy do nich po lodzie wprost z Petersburga dojdą mogą.

Czy te wszystkie działania i uzbrojenia są przedsiębrane dla prowadzenia dalszej wojny, czy też dla przyspieszenia pokoju? czy są jedynie demonstracyami i pomocniczymi dywersyjnymi ruchami na pobocznych polach walki przedsiębranymi dla osiągnięcia zamierzonego celu na głównej dzisiaj a zakrytej scenie dyplomatyczno-wojennej, na konferencyach paryskich? — trudno nam odgadnąć.

Raporty jenerała Codringtona ministrowi wojny

przesłać, o których w ostatnim numerze pisma naszego donieśliśmy, są następującej osnowy:

„Sebastopol 16 lutego. Milordzie! Mam zaszczyt donieść, że rano 12go lutego ukazał się oddział rosyjski liczący do 3000 piechoty i kozaków na grzbiecie gór Kardubel po nad doliną bajdarską, jednak cofnął się po krótkim rekonesansie. Francuzy inżynierowie wysadzili 12 lutego dwie części wodociągu prowadzącego dawniej wodę do doków sebastopolskich. Wyszadno także część muru wielkich koszar w pobliżu doków, a podminowanie reszty postępuje szybko. Powietrze wróży od dni kilku bliskość wiosny a stan zdrowia wojsk jest wyborny. Jenerał sir Colin Campbell powrócił 14go lutego do wojska. W. J. Codrington.

„Sebastopol 19 lutego. Milordzie! Stan zdrowia wojsk jest ciągle dobry, a sprzyjająca w ostatnich dniach dziesięciu pogoda pozwoliła mi zgromadzić pułki dla ćwiczenia ich w strzelaniu i w różnych obrakach. Dnia 17 lutego otrzymała cała piechota rozkaz ustawiania się na wyżynie przadsebastopolskiej w jedną nieprzerwaną kolumnę; lecz mgła i drobny deszcz przez całą noc padający, który się rano w grad przemienił i mroz dochodzący do 18 stopni (Fahrneita) niegospodliwie odbył przeglądu i manewrów. Przegląd został naturalnie odłożony i manewrów. Przegląd okazał, jak, dzięki staraniom rządu i usiłowaniu dowódców dywizyj, brygad i pułków, wzrosła siła i polepszyło się zdrowie wszystkich oddziałów wojska. Przekonany jestem, iż nasi sprzymierzeńcy mający ochotę być przytomnymi na tym przeglądzie cieszyliby się bardzo z tego stanu armii z [nimi działającej]. Dzisiaj mamy piękny, jasny, kanadyjski dzień zimowy; jest 14 stopni mrozu lecz silny wicher zwiększa zimno. Ochotę do uprawiania się w strzelaniu z sztucców Enfielda będących wyborną bronią, zwiększamy wyznaczając nagrody dla najlepszych strzelców, przez suskrypcyę zebrał. W. J. Codrington.“

Państwo ogłaszające się neutralnem, obowiązane jest nie pozwalać na przechód wojsk jednej lub drugiej strony wojującej, i nie przepuszczać przez swój kraj amunicji przeznaczonej dla którejkolwiek strony. Tymczasem w *Gazecie poznańskiej* z 6go marca czytamy:

„Ostrów 28go lutego 1856. — Przez nasze miasto miał być przeprowadzony transport prochu składający się ze 160 centnarów. Furmani, których prowadzić go aż do komory celnej w Szczyplornie, gdzie nań już eskorta rosyjska czekała, zatrzymani tu zostali przez magistrat. Sąd nasz uznał za słuszny krok magistratu i wyрекł konfiskatę prochu na korzyść fiskusa. Wyrok wykonany został wczoraj i proch przez publiczną licytacyę sprzedany. Kupcy którzy proch ten kupili, sprzedali go hurtem pełnomocnikowi domu tego, który z rządem rosyjskim zakontraktował dostawę onegoż. Pełnomocnik uzyskawszy pozwolenie rządu do przeprowadzenia aż do granicy tegoż ładunku, dziś już wyjeżdża z nim za granicę.“

Kronika miejscowa i zagraniczna.

Kraków 10 marca. Dziś wyjechał stąd na nową posadę bar. Metzburg, radca nadworny przy tutejszym prezydium krajowem. Pod nieobecność J. Ekskscelencyi Prezydenta krajowego zastępował go bar. Metzburg i uprzejmością swoją umiał sobie zjednać umysły.

Kuryer Warszawski donosi o zgonie Kajetana Koźmiana, b. senatora kasztelana Królestwa Polskiego, radcy Stanu, dyrektora Wydziału administracyi w komisyi spraw wewnętrznych, członka Towarzystwa przyjaciół Nauk, kawalera orderu św. Stanisława 1ej klasy, znanego autora *Ziemiaństwa*. Ś.p. Kajetan Koźmian zmarł w dobach swoich Piotrowice pod Lublinem. Dnia jego śmierci *Kuryer* nie podaje.

— Członkowie konferencyj paryskich:

VII. **Hr. Orłow.** Aleksy Fiedorowicz hr. Orłow, jenerał-adjutant i naczelny jenerał głównej kwatery cesarskiej, jenerał jazdy, członek rady państwa, dyrektor 3ej sekcji kancelaryi prywatnej Cesarza. Imię Orłowów w ścisłym zostaje związku z historią rosyjską ostatniego wieku i z usiłowaniami Rosyi rozszerzenia władzy swojej na Wschodzie. Pradziad hr. Aleksiego otrzymał będąc prostym szeregowcem w Strielcach szlachectwo od Piotra W. Wnuk jego Jerzy minister za Katarzyny II opanował morze Kaspjskie. Brat Jerzego Fiedor odgrywał ważną rolę w rewolucyi pałacowej 1762, w skutku której korona Piotra III dostała się jego żonie Katarzynie II. Tenże sam Fiedor ojciec dzisiejszego pełnomocnika rosyjskiego wypłynawszy 1769 r. z Kronsztadu dostał się z flotą na morza greckie, uderzył na Moreę i 1770 roku zniszczył pod Cezme siły morskie Mustafy III. Otrzymał on w nagrodę tego czynu przydomek Cezmeński. Aleksy Fiedorowicz urodził się 1784 r. miał udział we wszystkich wojnach przeciw Napoleonowi I. Raniony naprzód pod Sławkowem (Austerlitz), otrzymał potem 7 ran w bitwie pod Borodino i na polu bitwy cesarz Aleksander mianował go swoim adjutantem. Brat jego Michał był również jenerał-adjutantem cesarskim i podpisał kapitulacyę Paryża 1814 r. Aleksy jako jenerał brygady i dowódca pułku gwardyi konnej stanął w obronie cesarza Mikołaja w pamiętnej rewolucyi przy wstąpieniu na tron tego cesarza w dniu 26 grudnia 1825. Czyn ten zjednał mu przyjaźń osobistą cesarza Mikołaja, stopnie i tytuł hrabięgo. W wojnie tureckiej 1828 jenerał Aleksy dowodził strzelcami konnymi, a potem był jednym z pełnomocników rosyjskich, którzy podpisali pokój adryanopolski. (Uni pełnomocnicy byli hr. Dybicz i hr. Pahlen). Od r. 1828 do 1831 był posem w Stambule, a później wysłany został do głównej kwatery nad Wisłę do Wielkiego Księcia Konstantego. Po zmianach 1831 roku, hr. Orłow wysłany był w sprawie belgijskiej do Londynu i Hagi, aby zapobiedz wojnie, która z powodu oderwania się Belgii gotowała się. W 1833 dowodził on korpusem rosyjskim wysłanym w pomoc Turcyi przeciw Ibrahimowi

paszy, w skutku czego, pomimo oporu dyplomacyi europejskiej, zawarł przymierze rosyjsko-tureckie uświęcone traktatem w Unkiar-Skelessi 8go lipca 1833, przez co morze Czarne zamknięte zostało wszystkim flotom prócz rosyjskiej i tureckiej. Od tej chwili sprawa wschodnia zwróciła na siebie baczność Anglii. W kilka lat później hr. Orłow negocjował małżeństwo cesarzewicza Aleksandra z księżniczką Darmstadtzką. W roku 1845 zajął posadę naczelnika tajnej kancelaryi cesarskiej po śmierci hr. Benkendorfa. Urząd ten otworzył hr. Orłowowi przystęp do cesarza w każdej chwili. Mówią, że hr. Orłow korzystając z tej wolności osmielił się odradzać cesarzowi w roku 1853 zajęcie Księstw Naddunajskich. W ciągu obecných zawiązków wschodnich, hr. Orłow jeździł naprzód do Berlina, a potem do Wiednia, żeby oba gabinety niemieckie skłonił na stronę Rosyi, a przynajmniej zabezpieczył się co do ich neutralności. Misy ta nie pochwiliła się, przynajmniej w Wiedniu. Ter o odradzał wojnę, najslusniejszemu mianowanemu został pełnomocnikiem do układów pokojowych. Jako dowód osobistej przyjaźni mikołajewskiej, hr. Orłow udzielony miał sobie portret cesarza Mikołaja, a po jego śmierci cesarza Aleksandra II do noszenia na piersiach jako znak honorowy.

Kurs papierów publicznych i pieniędzy.

Wiedeń. Kursa telegraficzne z dnia 10go marca. — Metaliki 5-procent. 84 1/2. — Metaliki 4 1/2-proc. 73 3/4. — Metaliki 4-proc. 66. — Metaliki 5-proc. z r. 1853 74 7/8. — Metaliki 5-proc. z r. 1842. — 2 1/2-proc. 84 1/2. — 1-proc. 19 1/2 z. — z 1830 r. 250, 302. — Pożyczka narodowa 5-proc. 84 1/2. — dto 4 1/2-proc. 72 7/8. — dto z r. 1850 4-proc. 66 1/2. — Angsbürg 102 1/4. — Londyn z r. 10 kr. 7. — Paryż 120 3/8. — Akcy Bankowe 1051. — Akcy kolei żel. północ. — Ferdyn. — Pożyczka z r. 1851 lit. A. — B. — Ost-Donau Dampfschiff. —

Kurs krakowski z dn. 10go marca. Bankn. austr. z. 107 1/2, placą 107. — Pruski kurant z r. 108 1/4, placą 107 1/2. — Ruble sr. nowe z r. 104, pl. 108. — Cwancygery nowe z r. 113 placą 112. — Cwancyg. stare z. 113, pl. 112. — Imperyaly z. 35 3/4, 36, pl. 35 1/4. — Dukaty austr. holend. z. 20 3/4, placą 20. — 20-franki z r. 35 1/4, pl. 35. — Listy zast. polskie z kuponami z r. 100 1/2, pl. 99 3/4. — Listy zast. galic. z kuponem, z. 88 1/2, pl. 88. — Listy Indemn. z kupon. z r. 76 3/4, placą 76 1/4.

Kurs wowski z dn. 7 marca. — Dukaty holenderski z r. 4 kr. 47. — Dukaty ces. z r. 4 kr. 47. — Półimperyal ros. z r. 8 kr. 14. — Rubel ros. z r. 1 kr. 36. — Talar pruski z r. 1 kr. 30. — Polski kurant i pięciozłotówka z r. 1 kr. 10. — Kurs list. zast. galic. stan. Instytucie kredytowym: Instytut kupił prócz kuponów 100 po z r. — kr. — m. k. — Sprzedał 100 po z r. — kr. —. — Dawal za 100 z r. — kr. —. — Żądał z r. — kr. —.

Kurs wiedeński z 7 marca. Metaliki 84 7/8. Nowa pożyczka 65 3/4. — Akcy Banku wiedeń. 1075. — Akcy kolei żelaznej północ. 282. — Agio od złota 6, — od srebra 4. — Oblig. uwoln. grunt. 76 3/4. — Pożyczka ostatnia narodowa 85 1/4.

Przegląd polityczny.

Depesze telegraficzne.

Paryż 7 marca. Dzisiejszy *Monitor* zamieszcza dekret cesarski zwołujący pod broń kontyngens na r. 1856, który wynosi 140,000 ludzi. Hr. Löwenhjelm (który od restauracyi sprawował urząd posła szwedzkiego Paryżu a teraz przez p. Manderström zastąpiony został) otrzymał wielką wstęgę legii honorowej.

Paryż 8 marca. Książę Hieronim zachorował. Dziś miało się odbyć szóste posiedzenie konferencyj.

Turyń 6 marca. *Il Piemonte* donosi, że w Todi i Lugo w państwie papieskiem przedsiębrano wiele aresztowań politycznych. Aresztowanych odstawiono do Rzymu.

Turyń 7 marca. Wczoraj ruszył pierwszy pułk angielsko-włoskiego legionu z Chivasso do Genui gdzie wsiąść ma na okręty; drugi pułk oczekuje w Suzie na powrót statku przewozowego z Malty który ma go zabrać na pokład; trzeci pułk przeprowadzony będzie z Nowarry do Chivasso.

O konferencyach paryskich nie pewnego niesłychać. *Times* twierdzi, że się one nie przeciągną po za dzień 31 marca, jak również iż zawieszenie bronii nie będzie przedłużonem. Zdaniem tego dziennika, w 10 lub 12 dniach wszystko skończyć się powinno. Paryski korespondent do *Oester. Ztg* zapewnia, że sprawa pokoju na najlepszej jest drodze, a pierwsze cztery punkta wraz z kwestyą co do Mikołajewa już załatwione, przycem pełnomocnicy rosyjscy ustąpili ze swego, jak tego po nich żądano. A teraz naradzają się nad piątym punktem.

Przez Berlin przejechał z Petersburga do Paryża dwóch kuryerów adjutantów cesarskich rotmistrz Szawałow i rotmistrz Lewaszow. *Börsen Ztg* zwołuje pierwszego jenerał-adjutantem i wysłała go białą pierwszą misy do Paryża. Mylnie to podanie w szerególniej misy do Paryża. Mylnie to podanie zapewne przejeździe i do innych dzienników, zawczasu je więc sprostować wypada.

Urządowa *Neue Münch. Ztg* zaprzecza pogłoskom o wystąpieniu z gabinetu p. Pfordten i w ogóle o jakiejś zmianie ministeryalnej.

Z Konstantynopola donoszą 25. o z. m. że hr. de la Minerva tymczasowy reprezentant sardyński przy W. Porcie doręczył tuż, tudzież lordowi Redcliffe p. Thouvenel notę swojego rządu pochwalającą po postępowaniu bar. Tecco posła sardyńskiego i jego protestacyę przeciw wyłączeniu Sardynii od udziału w konferencyach konstantynopolskich.

Przyjechali od 9 do 10 marca.

HOTEL POLLERA. Ks. Sapieha Leon wł. dobr z Paryża. Hr. Zamojska Józefa wł. dobr z Warszawy. Hr. Wielopolski Józef wł. dobr z Polski. Hr. Miszkiewicz Helena wł. dobr z Wiednia. Kraus Franciszek, Strobach August inżyn., Wiktor Jakób wł. dobr, Kraus Leopold z Tarnowa. Sznaga Konstanty pełnomoc. z Wodzisławna. HOTEL DREZDEŃSKI. Freund z żoną ze Szczepanowice Hr. Tadeusz Tyszkiewicz z Wiednia. Adolf Helel obywatel z Tarnowa. D. Rosner Dr. z Tarnowa. Franciszek Tallarhici przedsi. z Wiednia. Fryderyk Schirich c. k. nadinspektor z Wiednia. HOTEL ROSYJSKI. Hr. Tytus Bobrowski wł. dobr z Tarnowa. Jan br. Brunicki wł. dobr z rodziną z Wiednia. Aleksander Bertolino obywat. z Lwowa. Konstanty Ulaterne zarządcza dobr. Henryk Kühn zarządcza fabryki z Morawy. Karol de Neumann oficer belgijski z Wiednia. Hr. Edward Staroldzi wł. dobr z Przemysła. Justyna Beyer, Marya Delaveau właścicielki dobr z Polski. Franciszek Claudela fortepianista z żoną z Jass. HOTEL SASKI. Karolina Dziegielewska obywat. z Galicyi. Cezar Poniatowski posiad. dobr z Rosyi. Leon br. Konopka z Tarnowa.

KOLEJ ZELAZNA odcienne

Pociągi osobowe odchodzą z Kra'owa: Do Dębicy o godzinie 12tej min. 35 po połud. Do Oświęcimea o godzinie 10tej min. 35 po noc. Do Oświęcimea o godzinie 4tej min. 35 z rana. Do Oświęcimea o godzinie 2ej min. 4 po połud. Przychodzą do Krakowa: Z Dębicy o godzinie 3ej min. 20 z rana. Z Oświęcimea o godzinie 1ej min. 40 po południu. Z Oświęcimea o godzinie 11tej min. 25 przed połud. Z Oświęcimea o godzinie 9tej min. 15 wieczorem.

TREŚĆ DZIENNIKA URZĘDOWEGO do Gazety Lwowskiej.

Zawezwania. Sąd obwodowy Samborski: wierzycieli hipotecznych wsi Piorkowczyzna jako części dobr Topolnicy w Samborskiem, term. zgłoszenia do 15 maja 1856 — Tenże sąd: wierzycieli hipot. dobr Stankowa w obw. Strzyjskim, term. zgłosz. do 30 maja 1856. — Sąd obwod. Przemyski: panią Franciszkę Zieleniowską o ekstatulację summy 5000 zlr. z dobr Mokszańskie, term. stawienia się w Przemyslu 22 maja b. r. Konkursa. Stypendjum techniczne (50 zlr.) dla uczniów niższej szkoły realnej w Czerniowcach, term. pod. do 30 marca. — 2 posad. kancelistów (po 350 zlr.) przy c. k. urzędzie obwodowym w Zalesszczykach, term. do 31 marca. — Posada kancelisty (350 zlr.) przy c. k. urzędzie obwodowym w Tyśmienicy, ter. pod. w Stanisławowie do d. i 30 po ostatniemu zamieszczeniu w Gaz. lwowskiej. — Kilka posad bezpłatnych przy buchalteryi lwowskiej, term. do 15 kwietnia 1856 r. — Posada oficjala rachunkowego (700 zlr.) przy c. k. administracyi podatkowej we Lwowie, term. pod. do końca marca b. r. — Przy urzęd. pom. c. k. namiestnictwa we Lwowie posada oficjala (500 zlr. z awansem na 600 i 700) i posada akcesysty (350 zlr. z awansem na 400 zlr.), term. pod. do 10 kwietnia b. r. Licytacye. Trafika tytoniu w Rozdole, term. składania ofert do 16 kwiet. 1856 r. — Realność w Mościskach K. N. 151 (4622 zlr.), term. 15 kwiet. 15 maja i 17 czerwca 1856 r.

Wiadomości handlowe i przemysłowe.

Gdańsk 6 marca 1856 Pod wpływem wieści bliski przepowiadających pokój, targi angielskie w najzupełniejszej zapadły odwrócenie i wszelkie tranzakcje tak były trudne, że spekulanci pomimo znizienia cen od 3 do 4 szyl. na kwarterze w żadne interesa wchodzić nie chcieli, w oczekiwaniu dalszego rozwoju wypadków. W ciągu tygodnia dostarczono do Londynu: pszen. jęczm. owsa bobu siem. maki z kraju 6,042 7,446 14,923 622 — 39,460 z zagr. 1,030 3,329 11,059 2910 720 254 Targi prowincjonalne sztokkie i irlandzkie trzymały się słabo jednak bez takiego jak londyński znizienia. We Francyi również ceny ucichły się nieco; a za pomocą głównych handlowych i konsumcyjnych placów; w Holandii, Belgii i Hamburgu zupełnie panowało odwrócenie i ani kupujących ani sprzedających nie było. Na naszej giełdzie również wszystko było w zawieszaniu a tylko małe partyjki pszenicy i żyta po znizionych cenach na potrzeby konsumcyi dawały się umieszczać. Gdy jednak wczoraj z Berlina żyto o 5 tal. wyżej na laszcie notowano, więc i u nas właściciele ziarna w tym gatunku podnieśli żądania. Notowania nasze były tak nieregularne i tak przypadkowe, że ceny normalne ustanowić się nie dawa. Właściwość Czerwca wolna od lodów, poniżej stoi dotąd. Kursa zamian: Hamburg 45 1/4. Amsterdam 102 1/2 do 103. — Paryż 80 1/4. — Londyn 623. — Warszawa. — Aleksander Makowski & Comp.

URZĘDOWE.

Kundmachung.

(415) [Nro 528 i 745 ex 1855.] Von Neu-Sandez k. k. Kreisgerichte wird die exekutive Feilbietung der im Jasloer Kreise gelegenen in der Landtafel Dom. 53 pag. 149 vorkommenden der Fr. Henriette Gräfin Kuczowska, geborne Gr. Ankiewicz eigenthümlich gehörigen Güter Niebylec, sammt Atinenzien Jawornik, Malówka und Gwoździanka zur Hereinbringung der durch Ludwig Raczynski mittelst Urtheiles vom 30 Dezember 1853 Z. 16224 ersiegten Summe von 6554 fl. CM. sammt Nebengebühren hiemit ausgeschreiben, welche in zwei Terminen und zwar am 16. Mai und 19. Juni 1856 jedesmal um die 10. Stunde hiergerichts unter nachfolgenden Bedingungen wird vorgenommen werden: 1) Zum Ausrufspreise wird der gerechliche Schätzungswert vom 5898 fl. 20 kr. CM. bestimmt, unter welchem diese Güter bei den zwei ersten Feilbietungstagsatzungen nicht hintangegeben werden.

- 2) Der Verkauf dieser Güter geschieht in Pausch und Bogen, und mit Ausschluss der für die aufgehobenen Urbarialschulden entfallenden Kapitalsentschädigung so wie auch der hievon fließigen Vorschüsse. 3) Jeder Kauflustige ist verbunden vor dem Beginne der Feilbietung zu Händen der Feilbietungskommission den 10. Theil des Schätzungswertes im runden Betrage von 5900 fl. CM. als Vadium in Baaren, oder in Pfandbriefen der galiz. ständ. Kreditsanstalt, oder in Staatsobligationen, sammt den zugehörigen nicht fälligen Coupons und Talons nach dem in der Krakauer Zeitung „Czas“ angezeigten letzten Kurse, jedoch nicht über den Nominalwerth zu erlegen, welcher im Baaren erlegte Betrag dem Meistbieter in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Mitbietern aber nach beendigter Lizitation zurückgestellt werden wird. 4) Der Meistbieter hat binnen 30 Tagen nach Zustellung des den Feilbietungsakt zu Gericht annehmenden Bescheides den dritten Theil des Kaufschillings an das hiergerichtl. Depositariat zu erlegen; in welehes Drittel das baar erlegte Vadium eingerechnet, das in Werthpapieren erlegte aber dem Ersthier nach Ertrag des baaren Kaufschillings-Drittels zurückgestellt werden wird, auch hat er gleichzeitig über die restlichen bei ihm austaftenden 2/3 Theile des Kaufschillings einen in Rechtsform ausgestellten gehörig gestempelten Schuldschein anher vorzulegen. 5) Sobald der Ersthier das erste Kaufschillings-Drittel erlegt und über die restlichen 2/3 Theile des Kaufschillings den Schuldschein wird beigebracht haben, wird ihm auch ohne sein Ansuchen der phisische Besitz der erstandenen Güter auf seine Kosten übergeben, und das Eigenthumsdekret auf diese Güter jedoch mit Ausschluss der Urbarialentschädigung ertheilt, und selber als Eigenthümer der gekauften Güter intabulirt wird. Zugleich werden von diesem Gute, jedoch nicht von der Urbarialentschädigung auf welcher der Lastenstand unberührt gelassen wird, sämtliche Hypotheklasten mit Ausnahme der Dom. 58 pag. 22. n. 25 on vorkommenden Grundlast, nämlich des Rechtes zum Garbenzehnd, welche Ersthier ohne Abrechnung vom Kaufpreise zu übernehmen verpflichtet ist, dann diejenigen Lasten welche derselbe nach der Bestimmung des 7. Absatzes dieser Bedingungen auf sich zu übernehmen verpflichtet ist, oder übernommen hat gelöscht, und auf dem Kaufpreis übertragen. 6) Der Meistbieter ist verpflichtet vom Tage des erlangten phisischen Besitzes der gekauften Güter die rückständigen 2/3 Theile des Kaufpreises mit 5/100 jährlich zu verzinsen, und diese in halbjährigen dekursiven Raten an das hiergerichtliche Depositariat zu erlegen. Gleichzeitig mit der Intabulation des Eigenthumsdekretes werden im Lastenstande des gekauften Gutes die restlichen beim Käufer verbleibenden 2/3 Theile des Kaufpreises sammt der Verpflichtung der Verzinsung derselben, sowie die Verbindlichkeiten der Ersthiers aus der 7. 8. und 10. Bedingung so weit dieselben zu der Zeit nicht erfüllt wären, zu Gunsten der gemeinschaftlichen Masse der Gläubiger und des Gutsenthümers intabulirt. 7) Weiter ist der Meistbieter verbunden die restlichen 2/3 Theile des Kaufschillings binnen 30 Tagen nach zugestellter Zahlungsordnung und Rechtskraft derselben, nach den Bestimmungen derselben zu bezahlen, oder mit den angewiesenen Gläubigern anders übereinkommen und darüber sich hiergerichts binnen weiteren 30 Tagen auszuweisen. Zugleich hat er auch die Verpflichtung, diejenigen Gläubiger nach Mass des angebotenen Kaufschillings und auf Rechnung desselben zu übernehmen, welche vor dem bedungenen oder gesetzlichen Termine die Zahlung allenfalls nicht annehmen wollten. 8) Vom Tage des erlangten phisischen Besitzes, ist der Käufer verpflichtet, die auf diesen Gütern bestehenden landesfürstlichen Steuern, öffentlichen Gaben und sonstige mit dem Besitze verbundenen Leistungen vom Tage der Einführung in den phisischen Besitz aus Eigenem pünktlich zu entrichten, wobei festgesetzt wird, dass falls wegen unterlassener Zahlung dieser öffentlichen Abgaben zu deren Einbringung die seit dem Besitzeinführungstage des Gutskäufer fällig werdenden der gemeinschaftlichen Befriedigungsmasse der Gläubiger gehörenden Urbarialentschädigungs-Renten von den k. k. Verwaltungsbehörden im Kompensationswege eingezogen werden würden, der Gutskäufer für Kontraktbrüchig wird angesehen und über Einschreiten eines der Interessenten die Relizitation der Güter wird ausgeschreiben werden. Auch hat der Gutskäufer die gemäß dem Gesetze am 9. Februar 1850 entfallenden Geschäfts- und Intabulationsgebühren aus Eigenem zu tragen. 9) Sollten diese Güter in dem 1. und 2. Feilbietungstermine um den Schätzungswert nicht an Mann gebracht werden können, so wird im Grunde der §§. 148 und 152 G. O. und des Kreisbeschreibens vom 11. September 1824. Z. 46612 die Tagfahrt zur Einvernehmung der Gläubiger wegen der erleichterten Bedingungen auf den 19. Juni 1856 um 4 Uhr Nachmittags bestimmt, wozu die Gläubiger mit dem Besatze vorgeladen werden, dass die nicht Erschienenen als der Stimmenmehrheit der Anwesenden beitreten werden angesehen werden. Wenn der Käufer den obangeführten Bedingungen, und namentlich der 5., 6. und 8. nicht genüge leisten sollte, als dann wird auf Anbringen welcher immer der Gläubiger oder des Schuldners die Relizitation dieser Güter ohne eine neue Schätzung mit Beobachtung des §. 433 G. O. auch unter dem Schätzungspreise und in einem einzigen Termine ausgeschreiben und vollzogen werden, und der Käufer wird für jeden aus seinem Kontraktbrüche entstehenden Schaden nicht nur mit dem erlegten Angelde, sondern auch mit seinem ganzen Vermögen verantwortlich. 10) Sobald der neue Käufer in den phisischen Besitz der erkauften Gütern wird eingeführt worden sein, wird die betreffende Kreisbehörde ersucht werden, die für die aufgehobenen Urbarialleistungen dieser Güter entfallenden Vorschüsse an das hiergerichtliche Depositariat abführen zu lassen. 12) Dem Kauflustigen steht frei das Inventar den Schätzungsakt und den landtäflichen Auszug der zu verkaufenden Güter in der hiergerichtlichen Registratur einzusehen. Hievon werden die dem Wohnort nach bekannten Gläubiger zu eigenen Händen, dagegen diejenigen deren Wohnort unbekannt ist, zu Händen des ihnen zur Wahrung ihrer Rechte bei dieser Feilbietung und fernerer Exekutionsschritten, zum Kurator bestellen Hr. Adkt. Dr. Pawlikowski, mit Substituirt des Hr. Adkt. Dr. Bersohn, mit dem verständig, dass sie sich mit ihren Behelfen bei dem bestellten Kurator zeitlich zu melden, oder die Bestellung eines anderen Advokaten zu ihren Bevollmächtigten in dieser Exekutions-Angelegenheit anzuzeigen haben, als sonst sie sich selbst die widrigen Folgen dieses Unterlassens werden zuschreiben haben. Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes Neu-Sandez am 24. Dezember 1855.

OBWIESZCZENIE.

C. k. Sąd Obwodowy Nowo-Sandezki rozpisyje niniejszym przymusowa sprzedaż publiczną dobr Niebylec z przyległościami Jawornik, Malówka i Gwoździanka w obwodzie Jasiejskim położonych, w księgach krajowych Dom. 53, pag. 149 wpisanych Pani Henryki Hrb. Kuczowskiej urod. Hrb.

- Ankiewicz własnych, na zaspokojenie pretensyi 6554 zlr. m. k. z p. n. przez Ludwika Raczynskiego wyrokem z d. 30 grudnia 183 L. 16,224 wywalczonych, która to sprzedaż publiczna odbędzie się w dwóch terminach dnia 16 maja i dnia 19 czerwca 1856 każdą razą o godzinie 10ej przed południem, a to pod następującymi warunkami. 1) Za cenę wywołania stanowi się sądownie oznaczona wartość szacunkowa tych dobr w kwocie 58 986 zlr. 20 kr. m. k. niżej której dobra te w pierwszych dwóch terminach sprzedane nie będą. 2) Dobra te sprzedają się ryczałtem z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności urbaryalne, tudzież do pobierania tak zwanych zaliczek za takowe. 3) Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacji 10tą część wartości szacunkowej w okrągłej ilości 5900 zlr. m. k. jako zakład albo w gotówce, albo w listach zastawnych galicyjskiego stanowego kredytowego towarzystwa, albo narzeszie w obligacjach rządowych z niezapadłymi kuponami i talonem, jednakowoż podług ostatniego w gazetach krakowskich „Czas“ umieszczonego kursu nieprzewyższającego tychże wartości nominalna do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, który zakład kupicielea do depozytu złożonym innym zaś licytujacym zaraz po ukończeniu licytacji zwróconym zostanie. 4) Najwięcej ofiarujący obowiązany jest w przeciągu dni 30 po doręczeniu uchwały, mocą której akt licytacyjny do sądu przyjęty został, trzecią część ceny kupna do tutejszego sądownego depozytu złożyć, w która w gotówce złożony zakład wliczonym, zaś w efektaach obligacyjnych złożony zakład, kupicieleowi po złożeniu w gotówce trzeciej części ceny kupna zwróconym będzie Zarazem kupiciele obowiązany będzie na resztującą 2/3 części ceny kupna, wystawić skrypt w formie prawnej i na przyzwoitym steplu i takowy sądowi przedłożyć. 5) Zaraz po złożeniu pierwszej trzeciej części ceny kupna i po złożeniu skryptu na resztującą 2/3 części tejże ceny nabyte dobra najwięcej ofiarującemu nawet bez zgłoszenia się jego jednakowoż na jego koszt w fizyczne posiadanie oddane, dekret własności z wyłączeniem wynagrodzenia za zniesione powinności urbaryalne wydany, i tenże jako właściciel kupionych dobr z wyłączeniem prawa do pobierania wynagrodzenia za zniesione powinności urbaryalne zaintabulowanym zostanie, oraz będą na tych dobrach nie zaś na wynagrodzeniu za zniesione powinności urbaryalne, które na kupicielea nieprzechodzi i nietykalne zostaje, wszystkie ciężary hipoteczne z wyjątkiem Dom 58. pag. 22. n. on 25 gruntowego ciężaru, jako to prawa do dziesięciny snopowej, które kupiciele bez stacenia od ceny kupna na siebie przyjąć obowiązany jest, tudzież tych ciężarów, które podług warunku 7go na siebie przyjąć obowiązany jest zmażane i i na cenę kupna przeniesione będą. 6) Kupiciele obowiązany jest od dnia osiągnięcia fizycznego posiadania kupionych dobr od resztujących 2/3 części ceny kupna od setki 5/100 rocznie w półrocznych ratach z dofu do tutejszego depozytu składać równocześnie z intabulacją własności będą w stanie biernym kupionych dobr resztującą 2/3 części ceny kupna z obowiązkiem placenia odsetek od tychże jak też z obowiązkiem kupicielea w warunkach 7. 8 i 10. wyuszczone, jak dalece dawkowe na tenczas jeszcze dopełnione nie były, na rzecz wspólnej masy wierzycielea dobr zaintabulowane będą. 7) Kupiciele obowiązany będzie 2/3 części ceny kupna w przeciągu 30 dni po doręczeniu tabeli płatniczej jak ta prawomocnie osiągnie podług tejże, wypłacić, albo się z wierzycielami przekazanymi inaczej ułożyć i przed Sadem w 30 dniach wykażać się oraz obowiązany jest pretensye tych wierzycielei, którzyby przed umówionym terminem wypowiedzenia zapłaty przyjąć nie chcieli w miarę ceny kupna na rachunek tejże na siebie przyjąć. 8) Od dnia osiągnięcia fizycznego posiadania, kupiciele obowiązany będzie z tych dobr podatki monarchiczne publiczne daniny i wszelkie z posiadaniem połączone ciężary z własnego dobytku tóm pewniej ponosić, gdyż w razie, gdyby z powodu nieniszczonych tych danin publicznych w celu ich zaspokojenia, reszty lub zaliczki na kapitał indemnizacyjny z tych dobr od dnia wprowadzenia kupicielea w fizyczne posiadanie dobr kupionych przypadające i do funduszu zaspokojenia wierzycielei należące, w drodze kompensacyi przez urzęd administracyjny przytrzymane zostały, kupiciele jako słowoformny uważany będzie i na żądanie któregokolwiek z interesowanych relicytacya na koszt i niebezpieczeństwo kupicielea rozpisyje się. Toż samo przypadające podług prawa z dnia 9 lutego 1850 należość przeniesienia i intabulacyjną z własnego ponosić. 9) Gdyby dobra te w pierwszych dwóch terminach w cenie szacunkowej sprzedane być nie mogły, na ten wypadek wyznacza się w moc §§. 148 i 152 Ust. Sąd. i Cyr. ularza z dnia 11 września 1824 L. 46,612 termin do wysłuchania wierzycielei względem ułatwiających warunków na 19ty czerwca 1856 o godzinie 4 po południu z tym dodatkiem, że niestających tak uważać się będzie jak gdyby do większości głosów stających przystąpili byli. 10) Jeżeli kupiciele powyższemu warunkowi mianowicie 5mu, 6mu i 8mu zadosty nieuczyni uatenacz na żądanie któregokolwiek wierzycielea lub dłużnika relicytacya kupionych dobr bez nowego oszacowania podług §. 433 Ust. Sąd. także niżej ceny szacunkowej w jednym terminie podług przepisu prawa rozpisana i przedsięwzięta będzie i wiaroformny kupiciele za wszelkie wyniknące szkody nietylko złożonym zakładem lecz całym swoim majątkiem odpowiedzialnym będzie. skoro tylko kupiciele w posiadanie fizyczne kupionych dobr wprowadzonym będzie, dotyczący c. k. Urząd Obwodowy wezwany będzie, by wypadke za zniesione powinności urbaryalne zaliczki z tych dobr do tutejszego depozytu nadesłane były. 12) Chęć kupienia mającym wolno jest wyciąg tabularny Akt oszacowania i inwentarz tych dobr w tutejszej registraturze przejrzeć lub odpisać. O tém zawiadania się wierzycielei z pobytu wiadomych do rąk własnych, tych zaś których pobyt nie jest wiadomy do rąk postanowionego Kuratora p. Adw. Dr. Pawlikowskiego z substytucyą p. Adw. Dr. Bersohna z t. m. iż wierzyciele ci wczesnie ze swemi dowodami do tegoż kuratora zgłoszic się lub też sądowi obranie innego Adwokata za swego zastępcę w tej sprawie oznajmic mają, inaczeky bowiem sobie

samym złe skutki zaniechania tej ostrożności przypisać będą musieli. Z Rady c. k. Sądu Obwodowego. Nowy-Sącz dnia 24 grudnia 1855.

Ankündigung.

[N. 1353.] Im Zwecke der Einbringung der hinter Realität N. 26 Gemeinde VII. welche in der Vorstadt Piasek gelegen ist, austaftenden Steuerrückstände wird diese Realität bestehend aus fünf Wohnzimmern und einem Keller, im Hauptgebäude ferner aus einer für die Militär Einquartierung bestimmten Stube, dann einer Küche in Nebengebäude, endlich aus einem Garten im Flächenmasse von beiläufig 3/4 einem Brunnen, einem Schopfen und einer Stallung am 17ten März 1856 von Seite der Kreisbehörde auf Ein Jahr, d. i. von 1. April 1856 bis Ende März 1857, im Lizitationswege an den Meistbietenden verpachtet werden. Der Ausrufspreis beträgt 198 fl. CM. und das erlegende Vadium 20 fl. CM. Die übrigen Lizitationsbedingungen werden vor Beginn der Lizitations-Verhandlung bekannt gegeben werden. Von der k. k. Kreisbehörde. Krakau 3. März 1856.

Ogłoszenie.

W celu ściągania na realność N. 26 gm. VII (na Piaskach) zaległych podatków będzie tak realność z pięciu pokoiów i piwnicy w głównym gmachu z jednej na kwaterek wojskowy przeznaczonej izby tudzież z jednej kuchni na tak zwany widemach, narzeszie z ogrodu około 3/4 morgu obejmującego, nie mniej z studni, szopy i stajenki składająca się, dnia 17 marca r. b. w biurach tutejszej Władzy obwodowej na rok jeden, to jest od 1go kwietnia 1856 do końca marca 1857 przez licytacya najwięcej ofiarującemu w dzierżawę wypuszczona. Pracejum fisci wynosi 198 zlr. a vadium złożony się mające 20 zlr. Resztę warunków przed rozpoczęciem licytacyi ogłoszone zostaną. Z c. k. Władzy obwodowej. Kraków d. 3 marca 1856. (476-2-3)

Ankündigung.

[N. 1739.] Von Seite der Rzeszower k. k. Kreisbehörde wird hiemit bekannt gemacht, dass zur Sicherstellung den Strassenkonservationsherstellungen für das Jahr 1856 am 12 März d. J. um 9 Uhr Vormittags hieramts eine Lizitation oder Offert-Verhandlung vorgenommen werden wird. Der Fiskalpreis beträgt 2065 fl. 15/2, kr. CM. das Vadium 207 fl. CM. Unternehmungslustige haben daher ihre mündlichen Anbote oder schriftlichen, versiegelt, mit dem Vadium belegten Offerten am obigen Tage der Lizitations-Commission zu überreichen, von welcher auch die bezüglichen Bedingungen, nebst den speziellen Konservationsarbeiten den Lizitanten werden bekannt gemacht werden. Rzeszow am 23 Februar 1856. (438-3)

Edict.

[N. 372.] Vom Magistrate der Stadt Żywiec wird hiemit bekannt gemacht, es sei über Ansuchen der Regina Bubeo von Piela und dem Jacob Piela, dann den Kindern nach Marianna Piela, Adalbert und Magdalena Piela gehörigen auf 110 fl. CMze geschätzten Häuschens Nr. 44 sammt Garten wegen de Regina Bubeo schuldigen 40 fl. sammt Verzugszinsen und Kosten gewilligt, und hiezu 3 Tagsatzungen, und zwar auf den 14. März, 11. April und 9 Mai 1856 ob der Kanzlei des k. k. Bezirksamtes jedesmal 9 Uhr Morgens angeordnet worden. Kauflustige werden demnach zu dieser Licitation mit dem Anhang eingeladen, dass sie die näheren Bedingungen in den gewöhnlichen Amtsstunden hierorts einsehen können, und dass die Realität erst bei der 3ten Feilbietung unter dem Schätzungswert verkauft werden wird, wenn sie nicht schon früher um den Schätzungswert oder darüber an Mann gebracht werden sollte. — Żywiec am 3. September 1855. (346-2-3)

Concurs.

[Z. 375./2.] Bei dem k. k. politischen Bezirksamte in Teschen ist eine Akteursstelle mit dem Gehalte von jährlichen 400 fl. erledigt. Bewerber um diese Stelle haben ihre mit der Nachweisung des Alters, des Standes, der Religion, der Moralität und guten politischen Haltung, dann der vollständig zurückgelegten juridisch-politischen Studien und der sonstigen durch die kaiserliche Verordnung vom 16ten Oktober 1854 (R. G. B. N. 262) zur Anstellung im Konzeptfache bei den Bezirksämtern bestimmten Eigenschaften, dann der bisherigen Verwendung und der Sprachkenntnisse belegten Gesuche binnen 4 Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieser Verlautbarung in die Landeszeitung an gerechnet, bei dem Präsidium dieser k. k. Landesregierung und zwar, wenn sie dieselben bereits in k. k. Staatsdiensten befinden, im Wege ihres Amtsvorstandes einzubringen, und zugleich ihre Verwandtschafts- und Schwägerschafts-Verhältnisse mit den Beamten der k. k. Bezirksämter in Schlesien anzugeben. K. k. schlesische Landesregierung. Troppau am 13. Februar 1856. (391-3)

Do numeru dzisiejszego dołącza się Dodatek.

C. k. Teatr niemiecki.

We wtorek d. 11 marca r. b. w połączeniu z operą wystąpi predostatni raz sławna amerykańska woltjerka na koniu MISS ELLA i jej towarzystwo akrobatyczne i atletyczne, wraz z szkockimi muzykantami z nowymi produkcyami. We środę d. 12 marca r. b. ostatni występ MISS ELLA i jej towarzystwa z odmiennym programem.

C. k. Teatr polski.

We czwartek t. j. d. 13 marca na benefis Józefa Szturma Katarzyna Howard, dramt w 5ciu aktach a Smilt obrazach przez Aleks. Dumas.

SPOSTRZEŻENIA METEOROLOGICZNE.

Dnia	Godzina	Wys. bar. w lin. par. przy 0° Reaum.	Stan ciepl. podług Reaumura	Wilgotn. powietrza względna	Kierunek i natężenie wiatru	Stan nieba	Zjawiska napowietrzne	Zmiana ciepła w ciągu dnia od do
8	2	331 64	- 0 7	92	pl. zachodn. średni	pogoda z chmurami		
10	10	330 10	- 2 2	94	" "	pochmurno		-7 07 -0 05
9	6	329 89	- 0 6	98	zpl. zachodni mocny	" "		
10	2	330 76	+ 2 4	88	pl. zachodni średni	pochmurno		
10	3	329 57	+ 0 2	91	" "	pogoda		+0 05 -2 07
10	6	328 15	+ 0 8	90	zpl. zachodni mocny	pochmurno		

N. 1913.

Kundmachung.

(430-3)

Am 1. März 1856 wird die neue Eisenbahnstrecke zwischen Oświęcim und Trzebinia dem allgemeinen Verkehre übergeben...

Aus diesem Anlasse wird die direkte Verbindung zwischen Bielitz und Wadowice aufgelöst, die täglich zweimalige Packpost zwischen Bielitz und Krakau eingestellt...

Bei den Postämtern in Lemberg und Dembica (Bahnhof) ist die Aufnahme der Passagiere zu den Kourier-, Personen- und Mallepferden bedingt...

Zu den Kourierfahrten werden die bisherigen Wagen verwendet und bei den Postämtern in Lemberg und Dembica drei Passagiere aufgenommen...

Zu den Mallepferden werden Coupédeckelwagen als Hauptwagen und zwei viersitzige ärarische Beikaleschen als Beiwagen benützt...

Hinsichtlich der Kourier-, Malle- und Personenfahrten gelten die bisherigen Bestimmungen.

Die Regulierung der Postkurse findet in nachstehender Weise Statt:

Table with 12 columns detailing postal routes between Lemberg, Krakau, Przemysl, and other locations. Includes sections for Kourierpost, Personepost, Mallepost, Reitpost, and Kariolpost.

Table with 12 columns detailing postal routes between Tarnow, Sanok, Chyrow, Bochnia, and other locations. Includes sections for Reitpost, Kariolpost, Fussbotenpost, and Botenpost.

Table with 3 columns: Location (Von Also Kubin, in Jordanów, in Also Kubin), Day/Time, and Frequency. Includes entries for 36. Botenpost and 37. Kariolpost.

Table with 3 columns: Location (Von Bielitz, in Seibusch, in Bielitz), Day/Time, and Frequency. Includes entries for 38. Fussbotenpost and 39. Fussbotenpost.

36. Botenpost zwischen Also Kubin und Jordanów. in Also Kubin Sonntag 8 Uhr 45 M. Früh Sonntag 10 Uhr 45 M. Abds

Kundmachung. (447-3)

Donnerstag den 13 März 1856 wird von Seite der hiesigen k. k. Genie und Befestigungs-Bau-Direktion die Verpachtung nachstehender, zu dem feldmässigen Lagerver-

Table listing land parcels with columns: Schanze Nr, Location, and Area/Value. Includes items like Zwierzyniec, Lobjów, Bronowice male, etc.

1. Die zu verpachtenden Gründe sind: Schanze Nr 3 1/2 Zwierzyniec 3 Joch 392 1/2 Klafter. 2. Sämtliche zu den Feldschanzen gehörigen Gründe dürfen nur zur Grasfuchung benutzt werden.

Krakau am 28ten Februar 1856.

Kundmachung. (439-3)

Zur Besetzung der bei dem k. k. Bezirksamte in Wadowice erledigten bezirkskanzleiststelle mit dem Gehalte von 350 fl. und dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe von 400 fl. wird der Konkurs bis 26 März l. J. Aus-

Kundmachung.

[ad 155.] Von Seite der k. k. Genie-Direktion wird bekannt gemacht, dass bei derselben wegen Ueberlassung des Marktändergeschäftes auf den fortifikatorischen Ob-

1. Jedes Offert muss mit dem obrigkeitlichen Zeugnisse des laufenden Jahres, über die Rechtschaffenheit des Offerenten, dann mit einem Zertifikate der hiesigen Handels- und Gewerbekammer, durch welches der Offe-

Krakau am 28 Februar 1856. (448-3)

Kundmachung.

[N. 2841.] Zur Besetzung der bei dem k. k. Bezirksamte in Tarnow Tarnower Kreises erledigten polit. Bezirksaktuars-

Konkurs-Ausschreibung. (3)

[N. 2186] Zur Besetzung der bei dem k. k. Bezirksamte in Nisko erledigten Bezirks Actuarstelle mit dem Jahres-

Kundmachung. (440-3)

Zur Besetzung der bei der k. k. Kreisbehörde in Wadowice erledigten Kreiskanzleiststelle zweiter Klasse mit dem Jahresgehälte von 350 fl. und dem Vorrückungsrechte in die

Concurs. (3)

[N. 293.] Zur provisorischen Besetzung der Verwalterstelle der Religionsfonds-Domäne Alt-Sandec mit dem Gehalte von 800 fl. und der Religionsfonds-Domäne Muszyna mit dem

Einberufungs-Edict. (420-3)

Vom Seite des k. k. Bezirksamtes in Biecz, werden den nachbenannten in diesem Jahre aus dem Assentplatz

Aus Mszanka. Josef Ryzcko 21. — Johan Wojłowicz 7. — Sebastian Bozek 44. — Andreas Bozek 82. — Lorenz Koperiak 40. — Johan Dusza 116. — Adalbert Mizerski 81. — Johan Symczak 11. — Johan Gubala 81.

Edict.

[N. 1051 pol.] Vom k. k. Kreisamte Saybusch, Wadowice Kreises im Krakauer Verwaltungsgebiete, werden nachstehende theils legal, theils illegal abwesende militär-

Edict. (428-3)

[N. 1051 pol.] Vom k. k. Kreisamte Saybusch, Wadowice Kreises im Krakauer Verwaltungsgebiete, werden nachstehende theils legal, theils illegal abwesende militär-

Edict.

[Nro 495]. Vom k. k. Bezirksamte Jaworzno werden die unbefugt abwesenden Militärflichtigen als:

Table with 3 columns: Name und Vorname, Vom Orte, Haus Nro. Lists names and addresses in Jaworzno and surrounding areas.

hiemit vorgeladen, binnen 8 Wochen nach der dritten Einschaltung dieses Edikts in den Zeitungsblättern in ihrem Geburtsorte zu erscheinen, ansonsten dieselben als Rekrutierungsflüchtlinge angesehen und behandelt werden würden.

Vom k. k. Bezirksamte. Jaworzno am 20. Februar 1856. (394--3)

Edict.

[Ad N. 1061.] Vom k. k. Bezirksamte Zmigrod, werden nachbenannte illegal abwesenden Individuen und zwar:

Table with 3 columns: Name und Vorname, Vom Orte, Haus Nro. Lists names and addresses in Zmigrod and surrounding areas.

Vom k. k. Bezirksamte zu Andrychau am 23ten Februar 1856. (375--3)

Seman Kowalski, — H. N. 83 Peter Kuczwar, — H. Nro 22 Wasil Piatko. — H. N. 104 Wasil Pytlosz, — H. N. 24 Daniel Skwir, — H. N. 45 Timko Czarkosz, — H. Nro 65 Michal Homiak, — H. N. 9 Michal Pytlosz, — H. N. 8 Grzegorz Skwir, — H. N. 37 Paiko Kuczwar, — H. N. 24 Wasil Skwir. Aus Kodan: H. N. 14 Hryc Sroka, — H. N. 5 Iwan Danielak, — H. N. 4 Adam Markowicz, — H. N. 23 Adam Nagowski, — H. N. 22 Ilko Steranka, — H. N. 36 Ilko Sokul, H. N. 20 Michal Obuch, — H. N. 26 Petro Pokladko, — H. N. 36 Andrzej Sokul, H. N. 45 Lukasz Babczak, — H. N. 26 Mikołaj Pokladko. Aus Lesniowka: H. N. 27 Felix Drzyga, — H. N. 13 Szymom Krzywda, — H. N. 24 Karol Fruzyński, — H. N. 3 Jacenty Michnik, — H. N. 14 Michal Gruska. Aus Leszyny: H. N. 64 Paul Marciński, — H. N. 37 Jan Banicki. Aus Zysogóra: H. N. 95 Simon Kucharski. Aus Lubno slacheckie: H. N. 28 Kazmierz Baran, — H. N. 28 Wojciech Baran. Aus Makowiska: H. N. 33 Błazej Kasprzyk. Aus Mrukowa: H. N. 35 Jan Bilski, — H. N. 18 Grzegorz Socha, — H. N. 38 Jan Rajnusz. Aus Nienassow: H. N. — Alois Felix Ptasyk. Aus Pięgrzynka: H. N. — Johann Siwak, — H. N. 121 Andreas Muska, — H. N. 93, Michal Senio, — H. N. 53 Michal Telep. Aus Radość: H. N. 1 Franc Mlicki. Aus Samokleski: H. N. 131 Franc Kudłaty, — H. N. 2 Sebastyan Kiciński. Aus Skalanik: H. N. 23 Johann Mroczka, — H. N. 4 Andrzej Praszkiwicz, — H. N. 22 Joseph Ciekliński, — H. N. 4 Jan Praszkiwicz, — H. N. 32 Andrzej Uliasz, — H. N. 40 Joseph Wojcik, — H. N. 45 Joseph Ciekliński, H. N. 30 Adalbert Ciekliński, — H. N. 18 Joseph Buczyński. Aus Swiatkowa: H. N. 6 Isak Lipian, — H. N. 43 Lorenz Rusin, — H. N. 11 Damian Sośniak, — H. N. 108 Iwan Puchyr, — H. N. 89 Timko Rusin, — H. N. 92 Daniel Skuba vel Złomik, — H. N. 96 Andreas Homik, — H. N. 31 Wasil Homik, — H. N. 103 Andreas Nester. Aus Swierzowa: H. N. 5 Peter Maliniak, — H. N. 42 Prokop Warchol, — H. N. 54 Prokop Szerba, — H. N. 12 Iwan Hończak, — H. N. 20 Paul Fluxa, — H. N. 35 Fecko Hatalewicz, H. 25 Daniko Rusin, — H. N. 50 Nicolaus Reszetar, — H. N. 55 Michal Skuba. Aus Swiatkowska: H. N. 3 Prokop Greszczak, — H. N. 29 Paul Szemad ad Homik, — H. N. 6 Fedor Kieć, — H. N. 29 Ignac Szemad ad Homik, — H. N. 34 Elias Walko. Aus Wola Cielkiska: H. N. 43 Joseph Danilak, — H. N. 1 Anton Pospoliti, — H. N. 61 Paul Hoc, — H. N. 64 Roman Horbal, — H. N. 32 Michal Szach, — H. N. 11 Nicolaus Król, — H. N. 54 Stefan Kamiński, — H. N. 5 Petro Pielak, — H. N. 31 Grzegorz Szach, — H. 43 Bazil Danilak. Aus Zawadka: H. N. 24 Antou Mastey, — H. N. 36 Peter Dziadosz, — H. N. 40 Johann Bilski. Aus Zmigrod: H. N. 144 Andreas Brozyna, — H. N. 109 Michael Nowak, — H. N. 149 Andreas Wojłowicz, — H. N. 238 Michael Gład ad H. N. 296 Kasper Przybyłowski. Aufgefördert, innerhalb sechs Wochen nach der dritten Einschaltung dieses Edikts in ihrer Heimath zu erscheinen und der Militärflicht zu entsprechen, als sonstens dieselben als Rekrutierungsflüchtlinge angesehen, und behandelt werden würden. — Vom k. k. Bezirksamte Zmigrod am 26ten Februar 1856.

Edictal-Vorladung.

[Nr. 879]. Die nachbenannten unbefugt abwesenden Militärflichtigen werden aufgefordert, binnen sechs Wochen bei diesem k. k. Bezirksamte zu erscheinen, widrigens dieselben nach den hierüber bestehenden Gasetzen werden behandelt werden.

Table with 3 columns: Name und Vorname, Vom Orte, Haus Nro. Lists names and addresses in various locations like Nidek, Inwald, Lipowski Blasius, etc.

Vom k. k. Bezirksamte zu Andrychau am 23ten Februar 1856. (375--3)

Ediktal-Vorladung. (3)

Vom dem k. k. Bezirksamte zu Ropczyce Tarnower Kreises, werden nachbenannte militärflichtigen Individuen aufgefordert, binnen 4 Wochen von der Einschaltung dieses Ediktes gerechnet, hieramts zu erscheinen um der Militärflicht zu entsprechen widrigens dieselben als Rekrutierungsflüchtlinge behandelt werden würden.

Table with 3 columns: Haus Nro, Christen, Geburts-Jahr. Lists names and birth years of individuals in Ropczyce.

K. k. Bezirksamt Ropczyce den 1. März 1856.

Ediktal-Vorladung (427--3)

Vom k. k. Bezirksamte Strzyżów Jasloer Kreises werden die Militärflichtigen als:

Table with 3 columns: Haus N., Name, Geburts-Jahr. Lists names and birth years of individuals in Strzyżów.

zum unverzüglichem Erscheinen bei diesem Stellungsbezirke und r sonst zu gewärtigender Gesetzesstrenge hiermit vorgeladen.

Vom k. k. Bezirksamte Strzyżów am 26ten Februar 1856.

Vorladung

abwesenden militärflichtigen Individuen.

Vom k. k. Bezirksamte in Grybow, Sandeocer Kreises werden nachstehende Rekrutierungspflichtige vorgeladen, binnen sechs Wochen in ihrer Heimath zu erscheinen und sich zur Genügeleistung ihrer Militärflicht bei diesem k. k. Bezirksamte zu melden; widrigens gegen dieselben das gesetzliche Verfahren eingeleitet werden würde, und zwar:

Table with 3 columns: Name, Geburts-Jahr. Lists names and birth years of individuals in Grybow.

Vom k. k. Bezirksamte zu Andrychau am 23ten Februar 1856. (375--3)

Aus Korzena mit Swigocin: Paul Gaykowski N. 30, Franz Maichrowicz N. 6, Thomas Pancerz N. 37, Jakob Nicka N. 43. Aus Kruslowa niznia: Josef Biskup N. 28, Laurent Piszczek N. 38. Aus Kruslowa wyznia: Adalbert Gnojetski N. 1, Michael Szczyrba N. 55, Alois Muszyński N. 4. Aus Stara-wies Strzylawka: Josef Zasowski N. 43, Josef Golyziak N. 19, Bartholomäus Rybiń N. 58, Adalbert Michalik N. 56. Aus Ptaszkowa: Alois Anton Mosiński N. 7, Kasimir Michalik N. 119, Michael Kielbasa N. 2, Sebastian Michalik N. 23, Andreas Bykdon N. 106, Michael Stalmach N. 135, Andreas Hald N. 139, Jakob Migacz N. 54, Thomas Kielbasa N. 71. Aus Mogilno: Blasius Fornagel N. 2, Matheus Zlag N. 49, Leib Neumann N. 6. Aus Posadowa: Michael Gorzejski Nro. 23, Michael Majerz N. 12. Aus Koniuszowa: Johann Kociolek N. 54, Josef Jeleński N. 4. Aus Trzycczerz: Albert Paciecha N. 4, Johann Lukasik N. 9, Karl (Anton) Jarkowski Nro. 1, Martin Tyś N. 16, Kajetan Oracz N. 22. Aus Cieniawa: Josef Warnicki N. 1, Ludwig Werchowicki N. 41, Georg Stachuczewicz N. 14. Aus Mszalica: Vinz. Podowski N. 19, Aus Kamionka wielka: Thomas Trojan Nr. 10, Martin Surma N. 87 Salomon Braun N. 85. Jakob Ormal. Grybow am 31en Jänner 1856. (414--3)

Insertaty.

SŁONINA

INNE TLUSTOŚCI. Już dawniej ogłoszony, i łaskawemi względami Szanownej Publiczności ciągle zaszczytany SKŁAD TŁUSTOŚCIOW FLEISCHA i Goldschmiedta z Węgier przy ulicy Floryańskiej pod N. 521 przy Bramie istniejący, ma honor oznajmić, iż obecnie nadeszły świeże transporta tak tłuszców wieprzowych pod wszelką nazwą znanych, jakoto: węgierska biała słonina do topienia, wędzona słonina do jedzenia i topienia, paprykowa słonina do chleba, słonina do szpikowania, szmalc, sadło młode, sadło stare, szynki wędzone w najlepszym gatunku, ozory wieprzowe wędzone, różne wędliny wieprzowe, śliwki suszone nadzwyczaj słodkie, bryndza świeża, salami w dobrych gatunkach. Wszystkie wymienione artykuły w gatunkach naj-pszyczych sprzedawane będą tak hurtem jak i częściowo po cenach najumiarkowańszych, uprasza się zatem o dalsze łaskawe względy, przy zapewnieniu punktualnej usługi. — Kraków 28 lutego 1856. Henryk Fleisch i Goldschmiedt z Węgier.

SPECK

und andere Fettwaaren Handel. Die schon früher bekannt gegeben, bis jetzt mit gutem zahlreichen Zuspruch beehrte FETTWAAREN NIEDERLAGE von Fleisch & Goldschmiedt aus Ungarn in der Florianer Strasse N. 521 am Thore, erlaubt sich die ganz ergebene Anzeige, dass sie neuerdings bedeutende Transporte von Fettwaaren in allen Sorten: weisses Kochspeck, geräucherter Speck, paprikirter Speck zum Brod, frisches Speck zum spicken, Schweinfett, Schmalz, frisches Schmeer, altes Schmeer, frische Schinken bester Qualität, geräucherte Zungen, verschiedenes geräuchertes Fleisch Pflaumen, frische Brindserkäse, echt ungarischen Salami bester Qualität, sich mit allen diesem Artikeln in vorzüglichster Güte sowohl in Partien als einzeln zu den billigsten Preisen unter Zusicherung der promptesten Bedienung Einem verehrten hiesigen und auswärtigen Publikum zur geneigten Abnahme empfiehlt. Krakau den 28 Februar 1856. Heinrich Fleisch et Goldschmiedt (465-3-15) Händler aus Ungarn.

Karol Gromadziński

polca Szanownej Publiczności swój nowo urządzony Skład Fortepianów we Lwowie,

pod liczbą 310, przy walach, w domu Gromadzińskich na pierwszym piętze, zaopatrzony licznym wyborem fortepianów najpiękniejszych fabryk wiedeńskich i zagranicznych, po najmierniejszych cenach, od fl. 250 do fl. 1000 i zwyż za których doskonałość ręczy, przyjmuje również w zamian fortepiany używane.

Tenże skład otrzymać także z wystawy paryżkiej kilka instrumentów, pomiędzy innymi zupełnie nowej budowy z podwójną klawiaturą PANORGUE-PIANO fortepian połączony z fisharmoniką. (404-4-5)

Ekonom

bezzenny w średnim wieku, znający tutejsze gospodarstwa i znany w okolicy, potrzebuje jest do wsi Karniów, w Wielkim Księstwie Krakowskiem powiecie Mogińskim. (442--3)